LIGJ
Nr.7850, datë 29.7.1994

PËR KODIN CIVIL TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Në mbështetje të nenit 16 të ligjit nr. 7491, me propozim të Këshillit të Ministrave,

KUVENDI POPULLOR
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

PJESA I

PJESA E PËRGJITHSHME

TITULLI I
SUBJEKTET E SË DREJTËS CIVILE

KREU I
PERSONAT FIZIKË

A. Zotësia juridike
Neni 1

Çdo person fizik gëzon zotësi të plotë të barabartë për të pasur të drejta dhe detyrime civile, brenda kufijve të caktuar me ligj.

Neni 2

Zotësia juridike fillon me lindjen e personit gjallë dhe mbaron me vdekjen e tij. Fëmija kur lind i gjallë gëzon zotësi juridike që nga koha e zënies.

Neni 3

Të huajt gëzojnë po ato të drejta e detyrime që u njihen shtetasve shqiptarë, përveç përjashtimeve të caktuara me ligj.

Neni 4

Personit fizik nuk mund të i kufizohen të drejtat. Veprimi juridik që kufizon zotësinë juridike të një personi fizik, është i pavlefshëm.

B. E drejta e emrit
Neni 5

Çdo person fizik ka të drejtën dhe detyrimin të ketë emrin dhe mbiemrin e tij që i vihen sipas ligjit. Personi, të cilit i mohohet e drejta e përdorimit të tyre ose cënohet nga përdorimi që të tjerët i bëjnë

padrejtësisht, mund të kërkojë në gjykatë përdorimin e emrit ose të mbiemrit të vet, pushimin e cenimi si dhe shpërblimin e dëmit përkatës.

Kjo kërkesë mund të paraqitet edhe nga persona që, ndonëse jo me emrin ose mbiemrin e cenuar, apo të përdorur padrejtësisht, kanë i

Gjykata kur pranon padinë urdhëron botimin e vendimit në Fletoren Zyrtare. Me kërkesën e paditësit gjykata mund të urdhërojë botimin e vendimit të saj edhe në gazeta të tjera. Pseudonimi i përdorur nga personi fizik gëzon të njëjtën mbrojtje.

C. Zotësia për të vepruar

Neni 6

Personit, kur mbush moshën tetëmbëdhjetë vjeç, i lind zotësia e plotë që me veprimet e tij të fitojë të drejta dhe të marrë përsipër detyrime civile.

Zotësinë e plotë për të vepruar e fiton me anë të martesës edhe gruaja që nuk ka mbushur moshë tetëmbëdhjetë vjeç. Ajo nuk e humbet këtë zotësi edhe kur martesa është deklaruar e pavlefshme ose është zgjidhur para se të mbushë moshën tetëmbëdhjetë vjeç.

Neni 7

I mituri, që ka mbushur moshën katërmbëdhjetë vjeç, mund të kryejë veprime juridike vetëm me pëlqimin e mëparshëm të përfaqësuesit të tij ligjor. Megjithatë ai mund të bëjë pjesë në organiza shoqërore, të disponojë atë që fiton me punën e tij, të depozita.

Neni 8

I mituri që nuk ka mbushur moshën katërmbëdhjetë vjeç, është i pazoti për të vepruar. Ai mund të kryejë veprime juridike që i përshtaten moshës së tij dhe të cilat përmbushen aty për aty, si dhe veprime juridike që i sjellin dobi pa asnjë kundërshpërblim. Veprimet e tjera juridike i kryen në emër të tij përfaqësuesi ligjor.

Neni 9

I mituri me moshë katërmbëdhjetë vjeç deri në tetëmbëdhjetë vjeç është i pazoti të kujdeset për punën e tij për shkak sëmundjesh psiqike kryer veprime juridike me vendim të gjykatës. Këto veprime mund të kryhen vetëm nëpërmjet përfaqësuesit të tij ligjor.

Neni 10

Personit madhor, që për shkak sëmundjeje psiqike ose zhvillimi të metë mendor, është tërësisht ose pjesërisht i pazoti të kujdeset për punë veprime juridike me vendim të gjykatës.

Neni 11

Veprimi juridik që kufizon zotësinë për të vepruar është i pavlefshëm.

Ç. Banimi dhe qëndrimi

Neni 12

Banimi është vendi ku personi, për shkak të punës apo të shërbimit të përhershëm, të ndodhjes pasurisë apo të realizimit të interesave të veta, qëndron zakonisht ose të shumtën e kohës.

Çdo person madhor ka të drejtë të caktojë lirisht vendbanimin e tij.

Personi nuk mund të ketë njëkohësisht me shumë se një vendbanim.

Kjo dispozitë nuk zbatohet për vendbanimin e veprimtarisë së tregtarit.

Neni 13

I mituri që nuk ka mbushur moshën katërmbëdhjetë vjeç, ka për banim atë të prindërve të tij.

Kur prindërit kanë banime të ndryshme, fëmija e tyre nën katërmbëdhjetë vjeç ka për banim atë t prindit pranë të cilit jeton.

Personi të cilit i është hequr zotësia për të vepruar dhe fëmijët nën kujdestari kanë për banim atë të përfaqësuesit të tyre ligjor.

Neni 14

Vendqëndrimi i personit është vendi ku ai ndodhet për të kryer punë ose detyra të caktuara, për t vazhduar një shkollë të caktuar, për të kaluar një kohë të caktuar pa ndërprerje, ose për, raste të tjera të kësaj natyre.

D. Shpallja e zhdukjes dhe e vdekjes së një personi

Neni 15

Personi që mungon nga vendi i banimit ose i vendqëndrimit të fundit të tij dhe për të cilin nuk ka lajme për më shumë se dy vjet, me kërkesën e çdo të interesuari mund të shpallet i zhdukur me vendim të gjykatës.

Kur dita e lajmeve të fundit nuk mund të caktohet, afati i mësipërm fillon nga dita e parë e muajit pasardhës në të cilin janë marrë lajmet e fundit. Kur nuk mund të caktohet, afati fillon nga dita 1 janar e vitit të mëpasëm.

Neni 16

Me shpalljen e zhdukjes së një personi, për administrimin e pasurisë së tij caktohet një kujdestar.

Vendimi i gjykatës, me të cilin një person është shpallur i zhdukur, bëhet i njohur në Fletoren Zyrtare dhe i dërgohet për regjistrim zyrës përkatëse të gjendjes civile.

Neni 17

Personi që është shpallur i zhdukur, me kërkesën e çdo të interesuari, mund të shpallet i vdekur n vendim të gjykatës, kur kanë kaluar pa patur lajme dy vjet nga dita që është shpallur i zhdukur.

Neni 18

Personi që ka humbur gjatë veprimeve luftarake dhe kjo humbje vërtetohet nga organet kompetente ushtarake, në rast se kanë kaluar pa patur lajme dy vjet, nga dita që ka hyrë në fu marrëveshja e paqes ose tre vjet nga mbarimi i veprimeve luftarake, mund të shpallet i vdekur me vendim të gjykatës, pa qenë nevoja të shpallet më parë i zhdukur.

Neni 19

Personi që ka humbur gjatë një fatkeqësie natyrore ose në rrethana që bëjnë të besohet se
vdekur, mund të shpallet si i tillë me vendim të gjykatës, kur kanë kaluar pa patur lajme dy vjet nga dit
që ka ngjarë fatkeqësia, pa qenë e nevojshme të shpallet më parë i zhdukur.

Kur nuk caktohet dita në të cilën ka ndodhur fatkeqësia, afati dy vjeçar fillon nga dita e parë e muajit që vjen pas atij në të cilin ka ndodhur fatkeqësia dhe, kur nuk mund të caktohet as muaji, afa fillon nga dita e parë e muajit janar të vitit të mëpasëm.

Neni 20

Kur dy ose më shumë persona kanë vdekur dhe nuk mund të konstatohet kush prej tyre ka vdekur më parë, për efekte juridike, quhet se të gjithë kanë vdekur në një kohë.

Neni 21

Kur shpallet vdekja e një personi të zhdukur, caktohet dita se kur ka ngjarë ajo. Kur kjo ditë nuk është e mundur të vërtetohet me saktësi, gjykata e cakton atë sipas rregullave të parashikuara në nenet e këtij Kodi.

Me kërkesën e çdo të interesuari, gjykata që ka dhënë vendimin, mund të ndryshojë datën vdekjes, kur vërtetohet se personi ka vdekur në një ditë tjetër.

Neni 22

Vdekja e shpallur me vendim të gjykatës barazohet në të gjitha pasojat juridike me vdekjen e vërtetë.

Vendimi i gjykatës me të cilin një person është shpallur i vdekur, botohet në Fletoren Zyrtare dhe dërgohet për regjistrim zyrës së gjendjes civile përkatëse.

Neni 23

Kur personi që është shpallur i vdekur del se është i gjallë, me kërkesën e tij ose të çdo t interesuari, vendimi prishet nga gjykata që e ka dhënë.

Personi që del se është gjallë ka të drejtë të kërkojë pasurinë e tij dhe pasurinë e fituar me anë saj qoftë edhe nga personat e tretë që e kanë fituar nga ata, të cilëve u ka kaluar kjo pasuri për shkak deklarimit të vdekjes së tij, në kufijtë dhe kushtet e parashikuara nga ky Kod e nga Kodi i Familjes.

KREU II
PERSONAT JURIDIKË

A. Dispozita të përgjithshme

Përmbajtja e personit juridik
Neni 24

Personat juridikë janë publikë dhe privatë.

Neni 25

Persona juridikë publikë janë institucionet e ndërmarrjet shtetërore, që financohen vetë ose ng buxheti i shtetit, si dhe entet e tjera publike të krijuara nga ligji si person juridik.

Institucionet dhe entet shtetërore, që nuk ndjekin qëllime ekonomike, nuk regjistrohen.

Neni 26

Persona juridikë privatë janë shoqëritë, shoqatat, fondacionet dhe entet e tjera me karakter priva të cilat e fitojnë personalitetin juridik në mënyrën e caktuar nga ligji.

Emri i personit juridik
Neni 27

Personi juridik ka emrin e tij të plotë dhe të shkurtuar. Emri i çdo shoqërie ose organizate tjetër që zhvillon veprimtari ekonomike është firma e saj, e cila duhet të shprehë sidomos qëllimin e kësaj veprimtarie.

Qendra e personit juridik
Neni 28

Personi juridik ka qendrën atje ku ndodhet organi drejtues i tij, përveç kur në statut ose në aktin krijimit është parashikuar ndryshe.

Zotësia e personit juridik
Neni 29

Personi juridik ka zotësi të fitojë të drejta dhe të marrë përsipër detyrime civile që nga çasti krijimit të tij dhe, kur ligji parashikon se duhet të regjistrohet, që nga çasti i regjistrimit.

Neni 30

Personi juridik mund të kryejë çdo veprimtari juridik të lejuar në ligj, në aktin e krijimit ose në statut.

Neni 31

Personi juridik vepron me anë të organeve të veta të parashikuara në ligj, në aktin e krijimit ose n statut, të cilët shprehin vullnetin e tij.

Veprimet juridike të kryera nga organet e personit juridik, brenda kompetencave të tyre, quhen si të kryera nga vetë personi juridik.

Përgjegjësia e personit juridik
Neni 32

Personi juridik është përgjegjës për dëmet e shkaktuara nga organet e tij gjatë përmbushjes detyrave të tyre.

Personi juridik përgjigjet për detyrimet e tij brenda kufijve të pasurisë së tij. Personat që kanë vepruar me cilësinë e organit të personit juridik, kanë përgjegjësi vetjake për shpërblimin e dëmeve janë shkaktuar për fajin e tyre.

Neni 33

Shteti dhe personat juridikë shtetërorë nuk përgjigjen për detyrimet e tretërve, përveç kur kjo është pranuar prej tyre ose është parashikuar shprehimisht në ligj.

Mbarimi i personit juridik

Neni 34

Personi juridik mbaron sipas mënyrës së caktuar në aktin e krijimit, në statut ose në ligj.

Neni 35

Me mbarimin, personi juridik pushon veprimtarinë e tij dhe vihet në likuidim.

Neni 36

Kalimi i të drejtave dhe detyrimeve në rast mbarimi të personit juridik, për të cilin kërkohet regjistrimi, sjell pasoja nga koha e regjistrimit.

Kur nuk kërkohet regjistrimi, kalimi i të drejtave dhe i detyrimeve në rastet e parashikuara nga paragrafi i mësipërm, sjell pasoja nga koha e miratimit të bilancit përkatës, në mënyrën që parashikohet në ligj, nga organi përkatës që ka krijuar ose në statut.

Likuidimi i personit juridik

Neni 37

Likuidimi i personit juridik që ka mbaruar bëhet me realizimin e të drejtave dhe pagimin e detyrimeve nga likuidatorë të caktuar nga organi që ka vendosur mbarimin e tij.

Komisioni bën likuidimin sipas dispozitave ligjore përkatëse, statutit ose aktit të themelimit.

Neni 38

Kur personi juridik mbaron për shkak se ka zhvilluar veprimtari të kundërligjshme, pasuria e mbetur pas likuidimit i kalon shtetit.

Likuidimi i personit juridik që falimenton rregullohet me ligj.

B. Shoqatat

Krijimi i shoqatave

Neni 39

(*Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 1)*

Shoqata është person juridik që krijohet me vullnetin e lirë të pesë ose më shumë personave fizikë ose jo më pak se dy personave juridikë që ndjekin një qëllim të caktuar, të ligjshëm, në të mirë dhe në interes të publikut ose të anëtarëve të saj.

Neni 39/1

(Shtuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001 neni 2)

Shoqata ka të drejtë të ketë në pronësi pasuri të luajtshme dhe të paluajtshme, të realizojë ardhura nëpërmjet administrimit të këtyre pasurive, si dhe ushtrimit të veprimtarive të tjera, në

përputhje me ligjin dhe me qëllimin e objektin e veprimtarisë së shoqatës, të parashikuar në statutin e saj.

Të ardhurat e realizuara nga shoqata duhet të përdoren vetëm për realizimin e veprimtarive q parashikohen në qëllimin dhe objektin e veprimtarisë së parashikuar në statutin e saj.

Nuk lejohet që shoqata të bëjë veprimtari fitimprurëse.

Neni 40

(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 3)

Akti për krijimin e shoqatës, me kërkesë të themeluesve të saj, regjistrohet në gjykatë.

Rregullat për organizimin e funksionimin e shoqatës përcaktohen në statutin i cili duhet të hartohet me shkrim dhe të përmbajë sidomos:

a) emrin dhe qëllimin e shoqatës, qëndrën e saj dhe territorin në të cilin do të zhvillojë veprimtarinë e vet;

b) kushtet e pranimit dhe të largimit të anëtarëve, si dhe të drejtat dhe detyrat e tyre;

c) organet drejtuese të shoqatës, mënyrën e formimit dhe kompetencat e tyre;

ç) afatet, mënyrën e thirrjes dhe kompetencat e mbledhjeve të përgjithshme dhe të delegatëve;

d) burimin e mjeteve materiale të saj, si dhe kontributet apo ato që duhet të japë çdo anëtar;

dh) mënyrën e ndryshimit të statutit dhe të mbarimit të shoqatës.

Neni 41

(Ndryshuar paragrafi i parë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 4)

Shoqata themelohet nga mbledhja e themeluesve, në të cilën miratohet statuti dhe zgjidhen organet drejtuese të saj. Shoqata, me kërkesën e saj, regjistrohet në gjykatë sipas mënyrës së parashikuar në

Gjykata kontrollon pajtueshmërinë e statutit me ligjin.

Neni 42

(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 5)

Shoqata fiton cilësinë e personit juridik nga dita e regjistrimit të saj në gjykatë. Deri në ditën e regjistrimit, themeluesit e shoqatës mund të kryejnë veprimet që janë të nevojshme për themelimin dh përmbushjen e kushteve për regjistrimin e saj.

Neni 43

(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 6)

Shoqata ka të drejtë të themelojë degë të saj kudo ku ajo e çmon të arsyeshme, për të realizu qëllimin dhe objektin e veprimtarisë së shoqatës.

Neni 43/1

(Shtuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 7)

Rastet dhe mënyrat e mbikëqyrjes së veprimtarisë së shoqatave nga organet kompetente shtetër parashikohen shprehimisht në ligj.

Organizimi i shoqatës

Neni 44

Mbledhja e përgjithshme e anëtarëve ose e përfaqësuesve të tyre, është organi më i lartë i shoqatës.

Ajo thirret nga organi drejtues, sipas dispozitave përkatëse të statutit, si dhe kur e kërkon një pesta e anëtarëve.

Neni 45

Mbledhja e përgjithshme vendos për pranimin ose përjashtimin e anëtarëve dhe për çdo çështj tjetër, që nuk është ënë kompetencën e ndonjë organi tjetër të shoqatës.

Ajo ushtron posaçërisht mbikëqyrjen mbi të ardhurat dhe veprimet e shoqatës, si dhe mbi objekte pasurore të saj.

Neni 46

(Ndryshuar paragrafi i dytë dhe shtuar paragrafi i tretë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 8)

Të gjithë anëtarët e shoqatës kanë të drejtë vote të barabartë në mbledhjen e përgjithshme.

Anëtari i shoqatës nuk merr pjesë në diskutim dhe votim në rastet kur vetë ose bashkëshorti fëmijët, gjinia a krushqia e tij janë në konflikt me interesash me shoqatën, lidhur me një çështje të rendit të ditës.

Miratohen me shumicën e të gjithë anëtarëve të shoqatës vendimet për ndryshimin e statutit dh për shpërndarjen e shoqatës, përveç kur në statut parashikohet një shumicë më e lartë votimi.

Neni 47

Organi drejtues ka të drejtën dhe detyrën t të përfaqësojë shoqatën sipas kompetencave që i janë dhënë nga statuti.

Antarësia në shoqatë

Neni 48

Pranimi i anëtarëve të rinj, që përmbushin kushtet e nevojshme, mund të lejohet në çdo kohë.

E drejta për të dhënë dorëheqjen është e garantuar, por me kusht që të jetë paraqitur së pak gjashtë muaj para mbarimit të vitit kalendarik ose brenda afatit të parashikuar në statut.

Neni 49

E drejta e anëtarësisë në shoqatë nuk mund të tjetërsohet dhe as të kalohet me anë trashëgimie.

Neni 50

(Ndryshuar paragrafi i parë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 9)

Anëtari, që largohet ose përjashtohet nga shoqata, përgjigjet për detyrimet e saj ndaj të tretëve në çastin e largimit të tij dhe nuk ka të drejta mbi pasuritë e luajtshme dhe të paluajtshme të saj.

Ata kanë detyrën të derdhin kuotat për kohën gjatë së cilës kanë bërë pjesë në shoqatë.

Neni 51

Çdo anëtar ka të drejtë të kundërshtojë në gjykatën kompetente vendimet e shoqatës që vijnë në kundërshtim me ligjin ose me statutin.

Ky kundërshtim mund të bëhet brenda një muaji nga dita kur anëtari ka marrë njoftimin për atë vendim.

Shpërndarja
Neni 52
(riformuluar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 10)

Shpërndarja e shoqatës bëhet:
a) me vendim të mbledhjes së përgjithshme të anëtarëve të saj;
b) kur numri i anëtarëve është nën numrin minimal të caktuar në këtë Kod ose në statut;
c) kur qëllimi i shoqatës është përmbushur ose nuk mund të përmbushet më;
ç) kur vërtetohet se shoqata ka ushtruar veprimtari të kundërligjshme;
d) në raste të tjera të parashikuara nga ligji.
Gjykata, në rastet e parashikuara në ligj, mund të vendosë shpërndarjen e shoqatës, me kërkes çdo anëtari të shoqatës, të organeve vendimmarrëse të saj, si dhe të organeve kompetente shtetërore.

Neni 53
(Ndryshuar me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 11)

Kur vendoset shpërndarja e shoqatës, ajo vihet në likuidim dhe çregjistrohet sipas rregullave t parashikuara në ligj.

Neni 53/1
(Shtuar me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 12)

Gjykata, pasi të ketë marrë mendimin e subjektit që ka kërkuar shpërndarjen e shoqatës, vend për destinimin e pasurisë që mbetet pas shpërndarjes së saj, në përputhje me parashikimet e statut, si dhe duke pasur parasysh destinacionin e tyre dhe qëllimin themelor për të cilin është themelu shoqata.

C. Fondacionet

Mënyra e krijimit
Neni 54
(Ndryshuar me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 13)

Fondacioni është person juridik pa anëtarësi që ka për objekt arritjen e një qëllimi të ligjshëm me anë të destinimit të pasurisë në të mirë dhe interes të publikut.

Neni 55
(Ndryshuar paragrafi i parë me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 14)

Fondacionet krijohen nga persona fizikë ose juridikë me akt notetial ose me testament. Akti për krijimin e fondacionit, me kërkesë të themeluesve të tij, regjistrohet në gjykatë.
Në aktin e krijimit përcaktohen sidomos emrat e themeluesve, qëllimi i fondacionit, përbërësit e pasurisë (para, letra me vlerë, ose sende të luajtshme dhe të paluajtshme), burimet dhe mënyra financimit, organet drejtuese, kompetencat e tyre, si dhe emrat e anëtarëve të administratës.

Neni 56
(Ndryshuar me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 15)

Fondacioni fiton cilësinë e personit juridik që nga dita e regjistrimit në gjykatë. Deri në ditën e regjistrimit, themeluesit e fondacionit ose ekzekutori i testamentit mund të kryejnë veprimet që janë të nevojshme për themelimin dhe përmbushjen e kushteve të regjistrimit e tij.

Neni 56/1
(Shtuar me ligjin nr. 8781, datë 3.5.2001, neni 16)

Fondacioni ka të drejtë të ketë në pronësi pasuri të luajtshme dhe të paluajtshme, të realizojë ardhura nëpërmjet administrimit të këtyre pasurive, si dhe të ushtrojë veprimtarive të tjera, në përputhje me ligjin dhe qëllimin e objektin e veprimtarive të parashikuara në statutin e fondacionit.

Të ardhurat e realizuara nga fondacioni duhet të përdoren vetëm për realizimin e veprimtarive q parashikohen në qëllimin dhe objektin e veprimtarisë së parashikuar në statutin e tij.

Nuk lejohet që fondacioni të kryejë veprimtari fitimprurëse.

Neni 57

Akti për krijimin e fondacionit mund të shfuqizohet nga themeluesit para regjistrimit ose kur ende nuk ka filluarveprimtarinë përkatëse.

Akti i krijimit të fondacionit mund të kundërshtohet nga trashëgimtarët ose nga kreditorët e themeluesit.

Ushtrimi i veprimtarisë të fondacionit
Neni 58

Organet e fondacionit, mënyra e formimit dhe kompetencat e tyre caktohen në aktin e krijimit.

Çdo fondacion kryen veprimtarinë e vet në bazë të dispozitave të legjislacionit në fuqi dhe të akti të themelimit të tij.

Neni 59
(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 17)

Rastet dhe mënyra e mbikëqyrjes së veprimtarisë së fondacioneve nga organet kompetente shtetërore parashikohen shprehimisht në ligj.

Neni 60
(Shfuqizuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 18)

Neni 61

Mosmarrëveshjet pasurore, në të cilat fondacioni është palë, zgjidhen nga gjykata kompetente.

Neni 62
(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 19)

Shpërndarja e fondacionit bëhet:

a) me vendim të organit më të lartë vendimmarrës të tij;

b) kur është përmbushur qëllimi për të cilin u themelua ose kur qëllimi i tij nuk mund të përmbushet më;

c) kur vërtetohet se fondacioni ka filluar të ushtrojë veprimtari të kundërligjshme;

ç) në raste të tjera të parashikuara me ligj.

Gjykata, në rastet e parashikuara me ligj, mund të vendosë shpërndarjen e fondacionit me kërkesë të çdo themeluesi të tij, të organeve vendimmarrëse të fondacionit, si dhe të organeve kompetente shtetërore.

Neni 63
(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 20)

Gjykata, pasi të ketë marrë mendimin e subjektit që ka kërkuar shpërndarjen e fondacionit, vendos për destinimin e pasurisë që mbetet pas shpërndarjes së tij, në përputhje me rregullat e parashikuara në statut, si dhe duke pasur parasysh destinacionin e tyre dhe qëllimin themelor për të cilin është themeluar fondacioni.

TITULLI II
PËRFAQËSIMI

KREU I
KUPTIMI DHE LLOJET E PËRFAQËSIMIT

Kuptimi i përfaqësimit
Neni 64

Me përfaqësimin një person (përfaqësuesi) kryen, brenda tagreve që i janë dhënë nga ligji, nga prokura ose nga gjykata, veprime juridike në emër e për llogari të një personi fizik ose juridik (të përfaqësuari).

Përfaqësimi nuk lejohet kur veprimi juridik duhet, sipas ligjit, të kryhet nga vetë personi.

Nuk mund të veprojë si përfaqësues personi që nuk ka zotësi të plotë për të vepruar.

Kufijtë dhe pasojat e përfaqësimit
Neni 65

Tagret e përfaqësimit ligjor caktohen nga dispozitat e ligjit që i japin këtë cilësi, ndërsa tagret e përfaqësuesit të emëruar nga i përfaqësuari caktohen me prokurë.

Tagret e përfaqësuesit mund të nxirren edhe nga rrethanat, në të cilat kryhen veprimet juridike përkatëse.

Neni 66

Veprimet juridike të kryera nga përfaqësuesi, brenda tagreve që i janë dhënë, krijojnë pasoja drejtëpërdrejt për të përfaqësuarin.

Neni 67

Përfaqësuesi nuk mund të kryejë veprime juridike në emër të të përfaqësuarit as në llogari të tij dhe as me persona të tjerë të përfaqësuar prej tij, përveç kur i përfaqësuari e ka lejuar këtë shprehimisht, ose kur përmbajtja e veprimit juridik nuk cenon interesat e tij.

Neni 68

Kur për kryerjen e një veprimi juridik janë caktuar dy ose më shumë përfaqësues, secili prej tyre mund ta kryejë atë pa pjesëmarrjen e përfaqësuesve të tjerë, përveç kur në prokurë është parashikuar ndryshe.

Neni 69

Përfaqësuesi detyrohet të veprojë personalisht dhe nuk mund të emërojë zëvendës të tij, përveç kur është e lejuar nga i përfaqësuari, kur pasuria që përmendet në prokurë ndodhet jashtë territorit të qarkut ku banon përfaqësuesi, si dhe kur caktimi i zëvendësit çmohet i nevojshëm për mbrojtjen e interesave të të përfaqësuarit.

Përfaqësuesi duhet të njoftojë menjëherë të përfaqësuarin për zëvendësin që ka caktuar, përndryshe ai përgjigjet për veprimet e zëvendësit.

Zëvendësi mund të hiqet në çdo kohë nga i përfaqësuari ose nga përfaqësuesi që e ka caktuar.

Përfaqësimi me prokurë

Neni 70

Prokura është dokumenti në të cilin i përfaqësuari, me vullnetin e tij të lirë ka përcaktuar karakterin dhe vëllimin e tagreve që i ka dhënë përfaqësuesit.

Neni 71

Prokura është e përgjithshme kur i përfaqësuari i ka dhënë përfaqësuesit tagre për të kryer veprime juridike të shumëllojshme, të cilat kanë të bëjnë me një tërësi të drejtash të të përfaqësuarit, përveç atyre që i ka përjashtuar shprehimisht.

Prokura është e posaçme kur i përfaqësuari i ka dhënë përfaqësuesit tagrin për të kryer një ose disa veprime juridike të caktuara, që karakterizohen nga një qëllim i përbashkët.

Neni 72

Prokura bëhet gjithmonë me shkresë.

Çdo prokurë për të lidhur një kontratë, e cila sipas ligjit mund të bëhet vetëm me akt noterial, duhet të përpilohet në këtë formë, përndryshe është e pavlefshme. Edhe prokura për kryerjen e veprimeve para gjykatave dhe institucioneve të tjera shtetërore, duhet të bëhet me akt noterial, përveç kur me dispozita ligjore lejohet që ajo të bëhet me shkresë të thjeshtë.

Prokura në emër të personave juridikë publikë e privatë mud të bëhet edhe vetëm me nënshkrimin e drejtuesit të tij dhe me vulën përkatëse, përveç kur ligji kërkon që veprimi juridik të kryhet me akt noterial.

Neni 73

Prokura për të tërhequr dërgesa postare ose para nga zyrat postare apo nga bankat deri në një shumë të caktuar prej tyre, prokura për të terhequr paga dhe shpërblime të tjera që rrjedhin nga marrëdhëniet e punës, si dhe prokura për të tërhequr pensione, ndihma e bursa, mund të vërtetohet edhe nga:

a) administratori i lagjes së qytetit ose kryeplaku i fshatit;

b) drejtuesi i personit juridik apo i degës së tij, ku i përfaqësuari është në marrëdhënie pune ose ndjek shkollën;

c) drejtuesi i institucionit shëndetësor ku i përfaqësuari është shtruar për mjekim;
ç) komanda e njësitit ushtarak ku shërben i përfaqësuari;
d) drejtuesi i institucionit ku i përfaqësuari mbahet i arrestuar ose vuan dënimin me heqje të lirisë.

Neni 74

Ndryshimet në prokurë duhet t'u bëhen të njohura palëve të tjera, përndryshe ndryshimet nuk provohet që këta i dinin ndryshimet në prokurë në kohën kur është kryer veprimi juridik.

Neni 75

I përfaqësuari mund të shfuqizojë prokurën dhe përfaqësuesi të heqë dorë prej saj në çdo kohë. Çdo marrëveshje e kundërt është e pavlefshme.

Mbarimi i prokurës
Neni 76

Prokura mbaron kur:
a) përfaqësuesi ka kryer veprimet juridike për të cilat ajo ishte dhënë;
b) është plotësuar afati për të cilin ajo ishte dhënë;
c) kur ka vdekur përfaqësuesi apo i përfaqësuari, ose kur njëri prej tyre ka humbur zotësinë për të vepruar;
ç) ka mbaruar personi juridik përfaqësues apo i përfaqësuar;
d) kur i përfaqësuari ka shfuqizuar prokurën ose përfaqësuesi ka hequr dorë prej saj. Pas mbarimit të prokurës përfaqësuesi, me kërkesën e tij, pa

Përfaqësimi pas ndryshimeve ose mbarimit të prokurës
Neni 77

Veprimet juridike të kryera nga përfaqësuesi, pas ndryshimeve të bëra në prokurë ose mbarimit të saj, janë të detyrueshme për të përfaqësuarin ose për trashëgimtarët e tij, në rast se personat e treta me të cilët janë kryer ato veprime juridike, nuk kanë patur dijeni për ndryshimet ose për mbarimin e prokurës.

Përfaqësimi pa tagre
Neni 78

Kur një person fizik ose juridik vepron si përfaqësues pa e patur këtë cilësi, si edhe kur përfaqësuesi ka kapërcyer tagret që i janë dhënë, veprimi juridik i kryer në këto kushte nuk është detyrueshëm për personin në emrin e të cilit janë kryer veprimet, përveç kur ky e ka miratuar atë më vonë.

Kur miratimi nuk është dhënë, personi i tretë që ka qenë në mirëbesim ka të drejtë të kërkojë shpërblimin e dëmit nga përfaqësuesi.

TITULLI III
VEPRIMET JURIDIKE

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Përkufizimi i veprimit juridik
Neni 79

Veprimi juridik është shfaqja e ligjshme e vullnetit të personit fizik ose juridik, që synon të krijojë, të ndryshojë ose të shuajë të drejta ose detyrime civile.

Veprimi juridik mund të jetë i njëanshëm ose i dyanshëm.

Format e veprimit juridik
Neni 80

Veprimi juridik mund të kryhet me shkrim, me gojë dhe me çdo lloj shfaqje tjetër të padyshimtë të vullnetit.

Shkresa mund të jetë e thjeshtë ose akt noterial.

Neni 81

Veprimi juridik me shkresë duhet të nënshkruhet nga personi që e kryen atë.

Neni 82

Personi që nuk di, ose që për shkak sëmundje ose të metash fizike nuk mund të nënshkruaj ngarkon një person tjetër për këtë qëllim.

Nënshkrimi i këtij personi duhet të vërtetohet nga noteri, duke u treguar shkaku për të cilin personi që ka kryer veprimin juridik nuk ka mundur ta nënshkruajë vetë.

Për veprimet që kryhen në bankat dhe në institucionet e tjera të kreditit, në zyrat postare apo doganore, nënshkrimi i këtij personi vërtetohet nga një nëpunës i autorizuar institucioneve.

Neni 83

Veprimi juridik për kalimin e pronësisë së sendeve të paluajtshme dhe të të drejtave reale mbi të duhet të bëhet me akt noterial dhe të regjistrohet, përndryshe nuk është i vlefshëm.

Është i pavlefshëm veprimi juridik që nuk është bërë në formën e kërkuar shprehimisht nga ligji. Në rastet e tjera veprimi juridik është i vlefshëm, por nuk mund të provohet me dëshmitarë.

Veprimet juridike me kusht
Neni 84

Veprimi juridik është me kusht kur lindja ose shuarja e të drejtave dhe e detyrimeve varet nga një ngjarje e cila nuk dihet në se do të ndodhë.

Neni 85

Kushti është pezullues kur të drejtat dhe detyrimet lindin po të ndodhë ngjarja.

Kushti është zgjidhës kur të drejtat dhe detyrimet shuhen po të ndodhë ose jo një ngjarje.

Neni 86

Kur vërtetimi i kushtit është ndaluar me keqbesim nga pala që do të përfitonte nga mos vërtetimi i tij, kushti quhet se është vërtetuar.

Kur vërtetimi i kushtit është shkaktuar me keqbesim nga pala që do të përfitonte nga vërtetimi i tij kushti quhet se nuk është vërtetuar.

Neni 87

Kur e drejta që varet nga vërtetimi i kushtit cenohet ose humbet nga veprimet e palës së detyruar me kusht, kjo duhet të shpërblejë dëmin e shkaktuar në rast se kushti vërtetohet.

Neni 88

Pasojat që lidhen me vërtetimin e kushtit fillojnë nga çasti që është vërtetuar kushti, përveç kur nga përmbajtja e veprimit juridik del se këto pasoja duhet të fillojnë në një kohë të mëparshme.

Veprimet juridike me afat
Neni 89

Afati i veprimit juridik është çasti i caktuar, nga i cili fillon ose pushon fuqia juridike ose disa nga efektet e tij.

Neni 90

Afati është pezullues kur në veprimin juridik është parashikuar se pasojat e tij fillojnë nga një kohë e caktuar.

Afati është zgjidhës kur në veprimin juridik është parashikuar se pasojat e tij pushojnë në një kohë të caktuar.

Llogaritja e afateve të veprimeve juridike
Neni 91

Kur afati është caktuar me ditë, nuk llogaritet dita në të cilën ndodh ngjarja ose koha nga e cila ai duhet të fillojë.

Afati që është caktuar në javë, në muaj ose në vite, mbaron, me kalimin e asaj dite të javës së fundit ose të muajit të fundit që ka të njëjtin emër ose numër me atë të ditës që ai ka filluar. Kur një ditë e till mungon në muajin e fundit, afati mbaron me kalimin e ditës së fundit të këtij muaji.

Kur dita e fundit e një afati bie në ditë pushimi, afati mbaron në ditën e punës që vjen pas asaj t pushimit.

KREU II
PAVLEFSHMËRIA E VEPRIMEVE JURIDIKE

Veprime juridike të pavlefshme
Neni 92

Veprimet juridike të pavlefshme nuk prodhojnë asnjë pasojë juridike. Të tilla janë ato që:

a) vijnë në kundërshtim me një dispozitë urdhëruese të ligjit;
b) kryhen për të mashtruar ligjin;
c) kryhen nga të mitur nën moshën katërmbëdhjetë vjeç;
ç) bëhen në marrëveshje të palëve pa patur qëllim për që të sjellin pasoja juridike (fiktive ose të simuluara).

Neni 93

Kur veprimi juridik është bërë me qëllim për të mbuluar një veprim juridik tjetër, ky i fundit është i vlefshëm në qoftë se përmbush gjithë kushtet e nevojshme për vlefshmërinë e ti.
Veprimi juridik fiktiv ose i simuluar nuk dëmton personat e tretë të cilët në mirëbesim kanë fituar të drejta në bazë të tij.

Veprime juridike që shpallen të pavlefshme
Neni 94

Të anulueshme quhen veprimet juridike të cilat janë të vlefshme gjatë kërkesën e të interesuarit i shpall të pavlefshme. Të tilla janë veprimet juridike të kryera nga:
a) të miturit mbi katërmbëdhjetë vjeç, kur veprimin juridik e kanë kryer pa pëlqimin e prindit ose të kujdestarit;
b) personat, të cilët për shkak sëmundje psikike ose zhvillimi të metë mendor u është hequr ose kufizuar zotësia për të vepruar, kur veprimin juridik e kanë kryer pa pëlqimin e kujdestarit;
c) personat, të cilët në kohën e kryerjes së veprimit juridik nuk ishin të ndërgjegjshëm për rëndësinë e veprimeve të tyre, megjithëse në atë kohë nuk u ishte hequr zotësia për të vepruar;
ç) personi që ka kryer veprimin juridik duke qënë i mashtruar, i kanosur, në lajthim ose për shkak të nevojës së madhe.
Anulimi i këtyre veprimeve mund të kërkohet edhe pas vdekjes së personit përkatës, por vetëm kur para vdekjes është kërkuar heqja e zotësisë së tij për të vepruar.

Neni 95

Mashtrimi mund të shkaktojë që veprimi juridik të shpallet i pavlefshëm, kur gënjeshtra e përdorur nga njëra palë, për ta shtyrë me qëllim palën tjetër, është e tillë që pa atë pala nuk do ta kishte kryer veprimin juridik.
Kur mashtrimi është bërë nga një person i tretë, pala e mashtruar mund të kërkojë shpalljen e pavlefshmërisë së veprimit juridik vetëm kur në kohën e kryerjes palën tjetër ka ditur ose duhej të dinte mashtrimin.

Neni 96

Kanosja mund të shkaktojë që veprimi juridik të shpallet i pavlefshëm, kur është e tillë sa të frikësojë personin se ai vetë, bashkëshorti, pasardhësit ose paraardhësit e tij do të rrezikohen nga një dëm jo material ose material të padrejtë dhe të rëndë.
Kanosja mund të kryhet edhe nga një person i tretë që nuk merr pjesë në veprimin juridik.

Neni 97

Lajthimi mund të shkaktojë që veprimi juridik të shpallet i pavlefshëm vetëm në qoftë se lidhet me cilësinë e sendit, me identitetin ose cilësitë e personit tjetër, apo me rrethana aq thelbësore sa që pa atë pala nuk do të kishte kryer veprimin juridik.

Neni 98

Lajthimi në llogaritje nuk sjell shpalljen e veprimit juridik si të pavlefshëm, por vetëm korrigj e tij, përveç kur gabimi në sasi ka qenë përcaktues për marrëveshjen.

Neni 99

Veprimi juridik mund të shpallet i pavlefshëm në rastin kur për shkak të nevojës së madhe, detyrimet e marra nga njëra palë janë krejt të papërfillshme në krahasim me ato që nxjerr pala tjetër nga veprimi juridik.

Neni 100

Veprimi juridik i kryer nga përfaqësuesi mund të shpallet i pavlefshëm me kërkesën e të përfaqësuarit, kur vullneti i përfaqësuesit është me ves.

Kur vesi ka të bëjë me elemente të përcaktuara nga i përfaqësuari, veprimi juridik mund të shpallet i pavlefshëm, vetëm në qoftë se ishte i vesuar vullneti i këtij të fundit.

Neni 101

Kur në veprimin jurdik ka rëndësi përcaktimi i mirëbesimit ose i keqbesimit, i dijenisë ose i mosdijenisë së rrethanave të caktuara, që përbëjnë kushte përcaktuese të vlefshme ose të pavlefshme veprimit juridik, mbahet parasysh personi i përfaqësuesit, përveç kur bëhet fjalë për rrethana t përcaktuara nga i përfaqësuari.

I përfaqësuari që është në keqbesim nuk mund të përfitojë në asnjë rast nga mosdijenia ose mirëbesimi i përfaqësuesit.

Neni 102

Veprimi juridik i kryer në dëm të të përfaqësuarit për shkak marrëveshjeje me keqbesim midis përfaqësuesit dhe personit të tretë, mund të shpallet i pavlefshëm me kërkesën e përfaqësuarin.

Afati i parashkrimit të padisë
Neni 103

Padia për të kërkuar që një veprim juridik të shpallet i pavlefshëm, parashkruhet brenda pes vjetëve.

Neni 104

Afati për ngritjen e padisë fillon:

a) për veprime juridike të kryera nga persona që nuk është hequr ose kanë patur zotësi juridike të kufizuar për të vepruar, që nga dita që janë bërë madhorë ose që u është kthyer zotësia për të veprua

b) për veprime juridike të kryera me mashtrim, kanosje ose lajthim, nga dita që mashtrimi ose lajthimi janë zbuluar, ose kanosja ka pushuar, por në çdo rast, jo më shumë se tre vjet nga dita që ës kryer veprimi juridik;

c) në raste të tjera, që nga dita që është kryer veprimi juridik.

Neni 105

Veprimi juridik që shpallet i pavlefshëm quhet i tillë që nga çasti kur është kryer.

Pasojat e pavlefshmërisë së veprimit juridik
Neni 106

Kur veprimi juridik është i pavlefshëm për arsye se vjen në kundërshtim me ligjin, ose është bër
me qëllim mashtrimi të ligjit, çdo gjë që palët i kanë dhënë njëra-tjetrës merret dhe kalon në të ardhurat
e shtetit dhe kur nuk është e mundur të merret po ajo gjë, kërkohet vlefta e saj.
Kur njëra nga palët ka vepruar në mirëbesim, gjykata mund të vendosë që çdo gjë që ka dhënë k
palët të kthehet kundrejt saj ose, kur kjo nuk është e mundur, vlefta e saj.

Neni 107

Kur veprimi juridik shpallet i pavlefshëm për arsye se është bërë me mashtrim, kanosje, nga nevo
e madhe ose sepse mungon forma e kërkuar, çdo njëra
gjë që ka marrë prej saj dhe, kur nuk është e

Neni 108

Kur veprimi juridik konstatohet se është i pavlefshëm për arsye se është kryer nga një i mitur, q
nuk ka mbushur moshën katërmbëdhjetë vjeç ose shpallet i pavlefshëm se është kryer nga një i mitur
që ka mbushur moshën katërmbëdhjetë vjeç, por pa pëlqimin e prindit ose të kujdestarit të tij, secila n
palët detyrohet të kthejë palës tjetër çdo g
po atë gjë, të paguajë vlefta n. Përveç kësa
miturit dëmin që ky ka pësuar për shkak se veprimi juridik konstatohet ose shpallet i pavlefshëm.

Neni 109

Kur veprimi juridik shpallet i pavlefshëm për arsye se është kryer nga një person, të cilit i është
hequr krejt zotësia për të vepruar ose për arsye se është kryer nga një person të cilit i është kufizu
zotësia për të vepruar e pa patur pëlqimin e kujdestarit të tij, ose për arsye se është kryer nga një person
i cili në kohën e kryerjes së veprimit juridik nuk ka patur ndërgjegjen e rëndësisë së veprimeve të
secila nga palët detyrohet të kthejë palës
mundur të kthejë po atë gjë, të paguajë vle
detyrohet të shpërblejë palës tjetër dëmin q
shpallur i pavlefshëm, në rast se dinte ose duhet të dinte se pala tjetër nuk ka patur zotësi për të vepruar
ose nuk ka patur ndërgjegjen e rëndësisë së veprimeve të saj.

Neni 110

Kur veprimi juridik shpallet i pavlefshëm për arsye se njëra nga palët ka qenë në lajthim, secila n
palët detyrohet të kthejë palës tjetër çdo gjë që ka marr
po atë gjë, të paguajë vlefta n. Përveç kësa
detyrohet të shpërblejë për shkak se veprimi juridik është shpallur in
pavlefshëm, me përjashtim të rastit kur ajo provon se nuk ka faj që ka rënë në lajthim ose se pala tje
ka ditur ose duhet të dinte lajthimin.

Neni 111

Kur shkaku i pavlefshmërisë prek vetëm një pjesë të veprimit juridik, ky mbetet i vlefshëm në pjesët e tjera të tij, përveç kur, sipas përmbajtjes së veprimit juridik, këto pjesë paraqesin marrëdhënie pandashme me pjesën e pavlefshme të veprimit juridik.

TITULLI IV
PARASHKRIMI I PADISË DHE DEKADENCA E TË DREJTAVE

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Përmbajtja
Neni 112

E drejta e padisë që nuk është ushtruar brenda afatit të caktuar në ligj, shuhet dhe nuk mund t realizohet më me anë të gjykatës ose të organit tjetër kompetent.

Paditë që nukparashkruhen
Neni 113

Nuk parashkruhen:
a) padia për rivendosjen ose mbrojtjen e një të drejte vetjake jopasurore, përveç përjashtimeve të caktuara në ligj;
b) paditë e njohjes;
c) padia e pjestimit midis bashkëpronarëve;
ç) padia për kthimin e shumave të depozituara në bankë;
d) paditë e tjera të parashikuara në dispozita ligjore të veçanta.
Nuk parashkruhen edhe kërkesat për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimeve që janë të lidhu me padi, për të cilat nuk zbatohet parashkrimi.

Afatet e parashkrimit
Neni 114

Kur në ligj nuk është parashikuar ndryshe, parashkruhen brenda dhjetë vjetëve të gjitha padit midis personave juridikë, midis këtyre dhe personave fizikë, si dhe midis vetë personave fizikë.

Neni 115
(Shtuar germa e me ligjin nr.17/2012, datë 2.2.2012, neni 1)

Parashkruhen brenda afateve prej:
a) gjashtë muaj paditë për pagimin e kushteve penale vlerësuese;
b) një viti paditë e rrjedhura nga kontratat e spedicionit;
c) gjashtë muaj paditë që rrjedhin nga transportimet e drejtpërdrejta të udhëtarëve dhe të udhëtarëve me anë të hekurudhës, automjeteve ose avionëve; një vit për të njëjtat padi që rrjedhin nga transportimet detare ose të përziera;
ç) dy vjetëve paditë për pagimin e shpërblimit sipas kontratës së sigurimit dhe sigurimeve të, shumës përkatëse të rrjedhur nga sigurimi i detyrueshëm;
d) tre vjetëve paditë për pagimin e qirave të banesave, dyqaneve, lokaleve dhe pasurive të tjera paluajtshme;

dh) tre vjetëve paditë për shpërblimin e dëmit jo kontraktor dhe paditë për kthimin e përfitimit pasuror pa të drejtë.

e) një vit paditë për shpërblimin e dëmit jopasuror për cenimin e nderit, personalitetit ose reputacionit.

Paditë e tjera parashkruhen brenda afateve të posaçme të caktuara në këtë Kod ose në ligje të tje

Neni 116

Është e pavlefshme marrëveshja e palëve për ndryshimin e afateve të parashkrimit dhe e çd dispozite të këtij kreu.

Neni 117

Afati i parashkrimit fillon nga dita kur subjektit i ka lindur e drejta e padisë.

Neni 118

Në detyrimet kontraktore të lidhura me afat ekzekutimi, parashkrimi i padisë fillon nga dita kur është plotësuar ky afat.

Kur detyrimi është i përbërë nga pagesa periodike, për secilën prej tyre afati i parashkrimit fillon n mënyrë të veçantë.

Për detyrimet kontraktore të lidhura pa afat dhe për detyrimet që ekzekutohen me kërkesën e kreditorit, afati i parashkrimit fillon nga dita kur ka lindur detyrimi.

Neni 119

Për kërkimin e sendit, parashkrimi i padisë fillon nga dita kur pronari ka marrë ose duhej të merrte dijeni për cenimin dhe cenuesin e së drejtës së tij.

Neni 120

Për kërkimin e shpërblimit të dëmit jokontraktor, parashkrimi i padisë fillon nga dita kur i dëmtuari ka ditur ose duhej të dinte për dëmin e pësuar dhe për personin që e ka shkaktuar.

Neni 121

Për kthimin e shumës së parave ose të sendit që është fituar ose kursyer pa shkak, parashkrim padisë fillon nga dita kur i dëmtuari ka ditur ose duhej të dinte për fitimin ose kursimin pa shkak që ka realizuar personi përkatës.

Neni 122

Për kërkimin e trashëgimit, parashkrimi i padisë fillon nga dita e çeljes së trashëgimisë.

Neni 123

Për paditë e kthimit, parashkrimi i padisë fillon nga dita kur paditësi ka paguar vullnetarisht, në bazë të një detyrimi ligjor ose kontraktor, personit të tretë, për faji të të cilit është shumën e parave apo sendin që kërkohet me anë të kësaj padie, ose nga dita kur është dhënë vendimi i gjykatës o arbitrazhit përkatës nga i cili ka lindur padia e regresit.

Neni 124

Parashkrimi i padisë për kërkesën kryesore shkakton pasojat e parashikuara edhe paditë për kërkesat e rrjedhura prej saj, pavarësisht se për këto nuk është plotësuar ende afati përkatës.

Kërkesa e palës së interesuar
Neni 125

Parashkrimi i plotësuar nuk mund të merret parasysh nga gjykata ose organi tjetër kompetent i ka marrë nismën e vet, por vetëm me kërkesën e palës së interesuar.

Heqia dorë nga parashkrimi
Neni 126

Heqja dorë nga parashkrimi lejohet vetëm pasi të jetë plotësuar afati i tij.

Neni 127

Pretendimi se afati i parashkrimit është plotësuar mund të ushtrohet nga kreditorët dhe nga kushdo që ka interes, në rastet kur pala përkatëse e ka ushtruar vetë.

Përmbushja e detyrimit pas plotësimit të afatit
Neni 128

Debitori që ka përmbushur detyrimin e tij pas plotësimit të parashkrimit, nuk mund të kërkojë kthimin e shumës së parave ose të sendit, që ka dhënë vullnetarisht, edhe sikur të mos dinte se is plotësuar afati i parashkrimit.

KREU II
PEZULLIMI DHE NDËRPRERJA E PARASHKRIMIT

A. Pezullimi i parashkrimit
Neni 129

Parashkrimi pezullohet:
a) midis bashkëshortëve deri në ditën kur ka marrë formë të prerë vendimi gjyqësor me të cilin është zgjidhur martesa;
b) midis fëmijëve dhe prindërve gjersa këta ushtrojnë të drejtën prindërore;
c) midis personave që ndodhen nën kujdestari dhe kujdestarëve gjersa vazhdon kujdestaria;
ç) për paditë e personave, pasuria e të cilëve është vënë në administrim, kundër administrues përkatës të caktuar nga gjykata ose nga një organ tjetër kompetent shtetëror, gjersa të jetë mirat raporti përfundimtar i ligjshëm;
d) për paditë e të miturve dhe personave të emërohet përfaqësuesi ose të fitojnë këtë zotësi, si edhe për gjashtë muaj pasi është emër përfaqësuesi ose pasi kanë fituar zotësinë për të vepruar;
dh) për paditë e personit juridik kundër administratorëve të vet, gjersa këta vazhdojnë këtë detyr pranë tij;
e) për paditë me objekt shpërblimin përkatës, të rrjedhura nga dëmtimi i shëndetit ose nga shkaktimi i vdekjes, pezullimi i parashkrimit vazhdon nga dita kur i është paraqitur kërkesa organit të

sigurimeve shoqërore shtetërore dhe deri në ditën kur është caktuar pensioni ose është refuzuar a kërkesë;

ë) kur ka forcë madhore.

Neni 130

Koha e pezullimit nuk llogaritet në afatin e parashkrimit. Kur pas zhdukjes së shkakut pezullues, koha që mbetet për të plotësuar parashkrimi gjashtë muaj.

B. Ndërprerja e parashkrimit

Neni 131

Parashkrimi ndërpritet:

a) me çdo veprim të personit fizik ose juridik të detyruar, që shpreh njohjen e saktë dhe të plotë të së drejtës të kreditorit;

b) me paraqitjen e padisë, të kundërpadisë ose të prapësimit, qoftë edhe në një gjykatë o arbitrazh që nuk është kompetent nga pikëpamja tokësore ose lëndore për dhënien e çështjes;

c) me çdo veprim që e vë debitorin në vonesë;

ç) me paraqitjen e kërkesës për ekzekutimin e detyrueshëm të vendimit gjyqësor apo të arbitrazh përkatës, si dhe të çdo titulli ekzekutiv tjetër.

Neni 132

Parashkrimi i ndërprerë kundër njërit prej debitorëve solidarë ose njërit prej bashkëshortëve të një detyrimi të papjestueshëm, shtrihet edhe ndaj secilit nga këta debitorë të tjerë.

Neni 133

Parashkrimi i ndërprerë kundër debitorit kryesor shtrihet edhe ndaj dorëzënësit përkatës.

Neni 134

Koha e kaluar para se të vërtetohej shkaku ndërprerës nuk llogaritet dhe pas zhdukjes së kë shkaku fillon një afat parashkrimi i ri.

Neni 135

Kur parashkrimi është ndërprerë për shkak të paraqitjes së padisë ose të kundërpadisë, afati i parashkrimit fillon nga dita që ka marrë formë të prerë vendimi me të cilin është zgjidhur çështja në themel.

Kur është vendosur rrëzimi i padisë pa u zgjidhur çështja në themel, ose pushimi i gjykimit të çështjes, parashkrimi nuk quhet i ndërprerë.

Llogaritja e afateve të parashkrimit

Neni 136

Afati i parashkrimit të padisë, që është caktuar në javë, në muaj ose në vite mbaron me kalimin asaj dite të javës së fundit apo të muajit të fundit që ka të njëjtin emër ose numër me atë të ditës në cilën ka filluar afati dhe, kur një ditë e tillë mungon në muajin e fundit, afati mbaron me kalimin e ditës së fundit të këtij muaji.

Kur dita e fundit e afatit të parashkrimit bie në një ditë pushimi, quhet si e fundit ajo ditë pune që vjen pas asaj të pushimit.

KREU III
PREKLUZIVITETI (Dekadenca)

Neni 137

Kur një e drejtë duhet të ushtrohet brenda një afati prekluziv, nuk zbatohen dispozitat që rregullojnë ndërprerjen e parashkrimit. Gjithashtu, nuk zbatohen shkaqet pezulluese, përveç rasteve përjashtimore, kur vetë ligji lejon pezullimin e afatit prekluziv.

Neni 138

Është e pavlefshme çdo marrëveshje me të cilën janë caktuar afate prekluzive, që e bëjnë tejet vështirë për njërën nga palët ushtrimin e së drejtës përkatëse.

Neni 139

Palët nuk mund të ndryshojnë urdhërimet ligjore që rregullojnë prekluzivitetin, dhe as mund të heqin dorë nga afati prekluziv i plotësuar kur ky afat është caktuar me dispozita ligjore të veçanta.

Neni 140

Afati prekluziv i plotësuar merret parasysh nga gjykata ose nga organi kompetent me nismën e vet, edhe pa u kërkuar nga pala e interesuar.

PJESA II
SENDET DHE PRONËSIA

TITULLI I
SENDET

Neni 141
Kuptimi juridik i sendit

Send është çdo gjë që mund të përbëjë objekt pronësie ose i të drejtës tjetër reale.

Llojet e sendeve
Neni 142

Sendet janë të luajtshme dhe të paluajtshme.

Janë sende të paluajtshme toka, burimet e rrjedhjet e ujërave, drurët, ndërtesat, ndërtimet e tjera notuese të lidhura me tokën dhe çdo gjë që është e trupëzuar në mënyrë të qëndrueshme e vazhdueshme me tokën ose ndërtesën.

Të gjitha sendet e tjera, duke përfshirë edhe çdo energji tjetër natyrore, janë sende të luajtshme.

Neni 143

Dispozitat që kanë të bëjnë me sendet e paluajtshme zbatohen edhe për të drejtat reale që kanë objektsende të paluajtshme, si dhe për paditë përkatëse, përveç kur parashikohet ndryshe me ligj.
Dispozitat që kanë të bëjnë me sendet e luajtshme zbatohen për të gjitha të drejtat e tjera.

Regjistrimi i sendeve
Neni 144

Sendet e paluajtshme dhe të drejtat mbi to regjistrohen në regjistrat e pasurive të paluajtshme.
Regjistrohen edhe ato sende të luajtshme, për të cilat kërkohet shprehimisht nga ligji.

Frutat e sendit
Neni 145

Frutat natyrore të një sendi janë produktet që nxirren prej tij.
Derisa nuk janë ndarë nga sendi, ato janë pjesë përbërëse e tij.
Frutat civile nxirren nga sendet si rrjedhojë e gëzimit të të drejtave që kanë personat mbi to.
Frutat civile fitohen në bazë të kohëzgjatjes së të drejtave dhe kur këto janë bërë të kërkueshme.

Pjesët përbërëse të sendit
Neni 146

Është pjesë përbërëse e një sendi çdo gjë që është bashkuar me të dhe nuk mund të ndahet pre pa iu shkaktuar një dëm thelbësor.

Sendet aksesore
Neni 147

Aksesorë janë ato sende të luajtshme që janë destinuar për shërbyer nën mënyrë të përhershme një sendi kryesor ose për ta zbukuruar atë.
Ky destinim bëhet nga pronari i sendit kryesor ose nga personi që ka një të drejtë reale mbi atë.
Neni 148

Çdo disponim i sendit kryesor përfshin edhe aksesorët e tij, përveç kur është parashikuar ndryshe.
Aksesorët mund të jenë edhe objekt i një disponimi të veçantë.
Aksesori nuk e humbet këtë cilësi të tij në rastet kur është ndarë përkohësisht nga sendi kryesor.

TITULLI II
PRONËSIA

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Përmbajtja e pronësisë
Neni 149

Pronësia është e drejta për të gëzuar dhe disponuar lirisht sendet, brenda kufijve të caktuar n ligji.

Pronësia mbi pjesët përbërëse të sendit
Neni 150

Pronarit të sendit i takon pronësia edhe mbi pjesët përbërëse të tij.

Pronësia mbi frutat e sendit
Neni 151

Pronarit të sendit i takojnë frutat natyrore që prodhon sendi, përveç kur pronësia e tyre u është kaluar të tjerëve. Në këtë rast pronësia fitohet pasi të jenë ndarë nga sendi.
Personi që merr frutat duhet që brenda vlefтës së tyre të shpërblejë shpenzimet e bëra për prodhimin dhe vjeljen e tyre.

Përkatësia e sendeve
Neni 152

Sendet u përkasin personave fizikë, personave juridikë dhe shtetit.
Llojet e pasurisë publike caktohen me ligj.

Të drejtat dhe detyrimet e pronarit
Neni 153
(Ndryshuar me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 21)

Askush nuk mund t± shpron±sohet ose t› i kufizohet ushtrimi i të drejtave që barazohet me shpronësimin, përveçse kur këtë e kërkojnë interesat publike dhe kurdoherë kundrejt një shpërblimi të drejtë.

Neni 154

E drejta e pronësisë mbi tokën shtrihet gjer në lartësinë dhe thellësinë që është e dobishme për ushtrimin e saj, në kushtet e parashikuara me ligj.

Neni 155

Pronari i një toke, pasi merr parasysh të drejtat e kufizuara që janë vendosur në tokën e tij, ka të drejtë të pres± dhe perdorë ato për vete.
Frutat që bien nga pemët mbi tokë, i përkasin pronarit të tokës ku ato kanë rënë.

Neni 156

Pronari i një toke që ndodhet buz± një rruge ose lumi, në masën që nuk dëmton interesat e pronarëve të tokave të tjera, përveç kur përdorimi rregullohet me dispozita të veçanta.

Neni 157

Pronari i një toke mund të kërkojë në çdo kohë përbashkëta, të vendosen në kufijtë e tokave janë të dëmtuara.

Kur kufiri ndërmjet dy tokave është i paqartë dhe pronarët nuk e përcaktojnë vetë atë, secili pre tyre mund të kërkojë saktësimin e tij nga gjykata.

Neni 158

Kur mbillen drurë e shkurre në kufijtë e pronave, pronarët janë të detyruar të mbajnë largësitë caktuara me dispozita të veçanta e kur nuk ka të tilla, nga zakonet e vendit, përveç kur pronari fqinjë ka lejuar vetë ose kur kufiri është në një rrugë ose rrjedhë uji publike.

Në mungesë të këtyre rregullave, largësitë janë: tre metra për drurët me trung të lartë dhe dy metra për drurët e tjerë.

Këto largësi nuk zbatohen për drurët e shkurret, lartësia e të cilëve nuk e kalon murin ndarës t pronave.

Neni 159

Pronari është i lirë në përdorimin e sendit, pa dëmtuar të drejtat e personave të tjerë dhe brenc kufijve që caktohen nga ligji ose nga zakonet e si zhurma, dridhje, futje të tymit, nxehtësive, avujve ose përhapje të tjera të ngjashme, të pengo gëzimin e pronave të tyre, duke ndryshuar rrjedhën e ujit, duke hedhur mbeturina ose cilësinë e ujërave që rrjedhin në tokën e tij ose të ujërave nëntokësorë, si dhe të përdorë ujërat që komunikojnë lirisht me ato të tokës së tjetr përveç kur këto shqetësime nuk kalojnë shkallën e zakonshme të tyre.

Pronari gjatë ushtrimit të drejtave të tij, detyrohet të marrë masa për ruajtjen dhe mbrojtjen e mjedisit për rreth.

Neni 160

Pronarët duhet të bëjnë përmbahen rregullave të veçanta, për ngritjen e ndërtesave të reja, për rindërtimin ose ndryshimin e tyre, për largësitë ndërmjet ndërtesave, për çeljen e dritareve, puseve, gropave e të punimeve të tjera të kësaj natyre.

Neni 161

Pronari është i detyruar të mbledhë ujërat që rrjedhin nga strehët e ndërtesave të tij, në mënyrë atotë mos pikojnë mbi tokën e tjetrit.

Derdhja e tyre në një rrjedhë publike mund të bëhet kur nuk ndalohet nga rregullat që kanë caktuar organet kompetente.

Pronari është i detyruar të kujdeset që ujërat dhe mbeturinat që vijnë nga toka e tij të mos derdhe në kanalin ose në tokën e tjetrit, përveç kur ndërmjet tyre ka marrëveshje të kundërt.

KREU II
FITIMI DHE HUMBJA E PRONËSISË

Kalimi i pronësisë
Neni 162

E drejta e pronësisë dhe të drejta të tjera mbi sendet janë të transferueshme, përveç kur ndaloh nga ligji ose nga vetë natyra e së drejtës.

Mënyra e fitimit të pronësisë
Neni 163

Pronësia fitohet nëpërmjet mënyrave të caktuara në këtë Kod dhe mënyrave të tjera të caktuara n ligj të veçantë.

Fitimi i pronësisë me kontratë
Neni 164

Pronësia fitohet me anë të kontratës, pa qenë e nevojshme të bëhet dorëzimi i sendit. Për sende që përcaktohen në numër, në peshë ose me masë, duhet të bëhet edhe dorëzimi i tyre.

Fitimi i pronësisë me trashëgim
Neni 165

Fitimi i pronësisë me trashëgim kryhet sipas kushteve të parashikuara në dispozitat e pjesës së tretë të këtij Kodi.

Fitimi me mirëbesim i sendeve të luajtshme
Neni 166

Personi që në bazë të një veprimi juridik për kalimin e pronësisë ka fituar kundrejt shpërblimit me mirëbesim një send të luajtshëm, bëhet pronar i këtij sendi edhe sikur tjetërsuesi të mos ishte disponues i tij.

Megjithatë fituesi, qoftë edhe me mirëbesim, nuk bëhet pronar i sendit kur ky është i vjedhur.

Fituesi me mirëbesim bëhet pronar i monedhave dhe i letrave me vlerë të tjera, edhe sikur këto të jenë vjedhur ose të kenë humbur pronari.

Dispozitat e mësipërme nuk zbatohen për sendet e luajtshme që janë të shënuara në regjistra publike.

Prona fitohet e lirë nga të drejtat e tjetrit mbi sendin, në rast se këto të drejta nuk rrjedhin nga titulli dhe nga mirëbesimi i fituesit.

Neni 167

Në rast se pronësia mbi një send të luajtshëm u kalon me anë kontratash disa personave, bëhet pronar ai që ka fituar posedimin e sendit me mirëbesim, sikur kontrata të jetë e një date të mëvonshme.

Parashkrimi fitues
Neni 168

Personi që ka fituar me mirëbesim një send, në bazë të një veprimi juridik për kalimin e pronësisë dhe që nuk është i ndaluar nga ligji, bëhet pronar i këtij sendi, pasi posedimi të ketë pandërprerë prej pesë vjetësh kur sendi është i luajtshëm dhe prej dhjetë vjetësh kur ai është i paluajtshëm.

Kur posedimi nuk është me mirëbesim, afatet e posedimit të pandërprerë dyfishohen. Posedimi konsiderohet i pandërprerë edhe kur fituesit i ka dhënë posedimin një person tjetër.

Nuk mund të fitohet me parashkrim fitues një send që është pronë publike e patjetërsueshme.

Neni 169

Personi që ka poseduar qetësisht e pa ndërprerje, duke u sjellë sikur të ishte pronar për njëzetë v
në një pronë të paluajtshme, bëhet pronar i saj.

Regjistrimi i sendit të fituar me parashkrim
Neni 170

Personi që ka fituar me parashkrim një send të paluajtshëm ka të drejtë të paraqesë padi kund
personit të mëparshëm ose trashëgimtarëve të tij për regjistrimin e pronësisë së vet dhe, në bazë të vendimit gjyqësor përkatës, të kërkojë që të kryhet regjistrimi i sendit nga organi kompetent shtetëror.

Pezullimi e ndërprerja e parashkrimit fitues
Neni 171

Dispozitat për pezullimin dhe ndërprerjen e parashkrimit të padisë zbatohen edhe për parashkrimin fitues.

Parashkrimi fitues ndërpritet me humbjen e posedimit. Nuk quhet ndërprerje kur poseduesi hyn përsëri në posedimin brenda gjashtë muajve ose edhe më vonë padie të ngritur brenda gjashtë muajve.

Sendet pa zot
Neni 172

Sendet pa zot janë ato që nuk kanë pronar ose pronari i të cilave ka hequr dorë nga pronësia.

Sendet që nuk kanë zot i takojnë shtetit. Kalimi i tyre në pronësi të shtetit bëhet me vendim të gjykatës kompetente.

Fitimi i pronësisë me bashkim e përzierje
Neni 173

Mbjelljet, si dhe ndërtesat e çdo vepër tjetër që ndodhen mbi ose nën sipërfaqen e tokës, i përkas pronarit të saj, përveç kur parashikohet ndryshe në këtë Kod ose në dispozita të tjera ligjore.

Neni 174

Pronari i tokës që ka bërë ndërtime e vepra të tjera dhe mbjellje me material të huaj, detyrohet t paguajë vleftën e tyre, në rast se nuk kërkohet ndarja e kthimi i tyre dhe kur kjo mund të kryhet pa shkaktuar një dëm thelbësor ndërtimeve ose mbjelljeve të kryera.

Kur ndarja e materialeve është e mundshme d shpërblejë pronarit të materialeve dëmin e pësuar.

Neni 175

Kur ndërtesat e veprat e tjera dhe mbjelljet janë bërë nga një person i tretë me materialet e veta në tokën e tjetrit, pronari përkatës ka të drejt heqë ato me shpenzimet e tij, dhe kur është rasti të shpërblejë dëmin.

Kur pronari i tokës pranon të mbajë, detyrohet të p punës ose rritjen e vleftës që i është bërë pronës.

Pronari i tokës nuk mund tõi kërkojë heqjen me dijeninë e tij, se me mirëbesim nga personi i tretë, si dhe kur kanë kaluar gjashtë muaj që nga dit kur pronari ka marrë njoftim për këto ndërtime e mbjellje.

Kur me mirëbesim është ngritur një ndërtesë në tokën e huaj dhe vlefta e saj është më e madhe vlefta e tokës, personi që ka ngritur ndërtesën mund të njihet pronar edhe i tokës, me vendim të gjykatës kompetente.

Neni 176

Kur dy ose më shumë sende të luajtshme që u përkasin pronarëve të ndryshëm janë bashkuar o përzier në një send të vetëm e që nuk mund të ndahen pa u shkaktuar një dëm thelbësor njëri ose kur ndarja kërkon punë e shpenzime të tepëruara, pronarët sendit bëhen bashkëpronarë të sendit të ri, në përpjestim me vleftën që pjesët e sendit kishin në momentin e bashkimit apo të përzjerjes së tyre.

Kur një send i luajtshëm është bashkuar ose përzier me një tjetër në mënyrë të tillë sa duket s është pjesë aksesore e tij, sendi i ri i përket pronarit të pjesës kryesore, i cili detyrohet të paguajë vleft përkatëse, si dhe kur është rasti të shpërblejë dëmin e shkaktuar.

Fitimi i pronësisë me përpunim
Neni 177

Personi që me punën e tij ka krijuar send të ri të luajtshëm duke përdorur lëndën në pronësi të një personi tjetër, pavarësisht se lënda mund ose jo të marrë formën e saj të parë, bëhet pronar i sen të ri në rast se vlefta e punës është më e madhe se ajo e lëndës, me kusht që të paguajë vlerën e saj.

Në rast të kundërt sendi i ri fitohet nga pronari i lëndës, duke paguar vleftën e punës.

Kur përpunuesi ka vepruar me keqbesim, me vendim të gjykatës sendi i ri i kalon pronarit të lëndë edhe në rast se vlefta e punës është më e madhe se ajo e lëndës, por duke paguar vleftën e kësaj të fundit.

Bashkimet e tokave nga aluvionet
Neni 178

Mbushjet me dhe të tokave e shtesat e tokës që formohen në mënyrë të natyrshme gjatë brigjeve lumenjve a të përrenjve, i përkasin pronarit të tokës, ku ato parashikohet ndryshe me ligj.

Tokat e liruara nga rrjedhat e ujit
Neni 179

Toka që lirohet nga një rrjedhë uji, e cila tërhiqet në mënyrë të natyrshme nga njëri breg dhe shko në bregun tjetër, i përket pronarit të tokës nga e cila është tërhequr.

Tokat e krijuara në shtratet e lumenjve
Neni 180

Ishujt dhe mbushjet me dhe që krijohen në shtratet e lumenjve janë pronë publike.

Neni 181

Kur një lum ose përrua ndërron shtrat duke e lënë të vjetrin, toka që lirohet është në pronësi të pronarëve kufitarë të dy anëve (buzëve) të lumit apo të përroit, të cilët e ndajnë atë deri në mesin shtratit të lënë sipas gjatësisë së tij.

SENDET E HUMBURA OSE TË GJETURA

Njoftimi për gjetjen
Neni 182

Personi që ka gjetur një send të humbur, duke përfshirë gjënë e gjallë të shkëputur nga tufa, është i detyruar të lajmërojë menjëherë pronarin ose personin që i ka humbur dhe kur ky nuk njihet, t dorëzojë atë në bashkinë apo komunën, në territorin e së cilës është gjetur sendi.

Bashkia ose komuna është detyruar të shpallë menjëherë gjetjen e sendit.

Marrja e sendit dhe pagimi i shpenzimeve
Neni 183

Pronari ose personi, të cilit i ka humbur sendi, ka të drejtë ta kërkojë atë brenda gjashtë muajve n dita që është shpallur gjetja në bashkinë apo komunën përkatëse, pasi të ketë paguar shpenzimet e bëra për ruajtjen e sendit dhe një shpërblim për personin që ka gjetur sendin në masën 10% të vleftës sendit, ose të çmimit të marrë, kur sipas rrethanave të paraqitura, shitja e tij ka qenë e domosdos

Kur ka kundërshtime për vleftën e sendit, mosmarrëveshja zgjidhet nga gjykata.

Bashkia ose komuna mund të lejojë mbajtjen përkohësisht të sendit nga personi që e ka gjetur, cilit i paguhen dhe shpenzimet e bëra për ruajtjen e sendit.

Sendet e humbura duhen të ruhen dhe të mirëmbahen me kujdesin e duhur.

Fitimi i pronësisë nga personi që ka gjetur sendin
Neni 184

Kur pronari ose personi që e ka humbur sendin nuk paraqiten për ta marrë atë brenda afatit të caktuar në nenin 183, sendi ose çmimi i tij kalon në pronësi personit që e ka gjetur, i cili paguan shpenzimet e mbajtjes.

Sendet e gjetura në lokal
Neni 185

Sendet e gjetura në lokalet publike e privat menjëherë administratës së lokalit ku është gjetur, e cila i ruan ato tri ditë. Kur nuk paraqitet pronari ose personi që i ka humbur, administrata i dorëzon ato në bashki apo në komunën përkatëse.

Thesari
Neni 186

Quhet thesar çdo send i çmueshëm, i cili duket me saktësi se ka qenë në tokë ose i fshehur p shumë kohësh dhe që nuk mund të gjendet pron

Thesari i përket pronarit të sendit të luajtshëm apo të paluajtshëm ku është gjetur, përveç rasteve sendet me vlerë shkencore, kulturore, arkeologjike etj., të parashikuara nga neni 187 i këtij Kodi.

Personi që zbulon thesarin ka të drejtën e një shpërblimi të arsyeshëm që nuk duhet të kalo gjysmën e vlerës së tij.

Pronësia e shtetit mbi një kategori sendesh të luajtshme
Neni 187

Sendet e luajtshme, me vlerë kulturore, historike, arkeologjike, etnografike, si dhe sendet natyro të rralla me rëndësi shkencore që zbulohen, shkëputen ose nxirren nga toka ose uji, kalojnë në pron të shtetit.

Pronari, në pronën e të cilit janë zbuluar sende të tilla, është i detyruar të lejojë kryerjen e gërmimeve, duke u shpërblyer dëmet e pësuara.

Personi që ka zbuluar ose ka gjetur sende të tilla, ka të drejtë të marrë nga shteti një shpërblim arsyeshëm.

Fitimi i pronësisë me anë pushtimi
Neni 188

Pronësia mbi sendet e luajtshme të abandonuara, si dhe mbi kafshët e egra, shpendët, pesh frutat e egra dhe mbi sendet e tjera të luajtshme të natyrës, fitohet me anë pushtimi, në kushte caktuara me ligj ose në dispozita të veçanta.

Tufa e bletëve
Neni 189

Pronari i një tufe bletësh ka të drejtë ta ndjekë e ta marrë atë në tokën e tjetrit, duke shpërblye dëmin e shkaktuar.

Kur pronari i bletës së ikur nuk e ka ndjekur atë brenda tri ditëve, ose kur ajo ka hyrë në një zgju bletësh tjetër, pronësia mbi atë i kalon përkatësisht pronarit të tokës ku ka qëndruar bleta ose pronarit të zgjoit.

Fitimi i pronësisë me anë shpronësimi
Neni 190
(Ndryshuar fjalia e parë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 22)

Sendet mund të shpronësohen vetëm në interesa publike të njohur me ligj dhe vetëm kundrejt një shpërblimi të drejtë. Ato kalojnë në pronësi të shtetit ose të enteve të tjera publike, në favor të t cilave është bërë shpronësimi.

Humbja e pronësisë
Neni 191

Pronësia humbet kur fitohet nga një tjetër ose kur hiqet dorë prej saj.

Heqja dorë nga pronësia mbi pasuritë e paluajtshme në dobi të një tjetri, është e vlefshme ku bëhet me akt noterial e regjistrohet.

KREU III
REGJISTRIMI I PASURIVE TË PALUAJTSHME

Neni 192

Sendet e paluajtshme dhe faktet që kanë lidhje me gjëndjen juridike të tyre regjistrohen në regjistr e pasurive të paluajtëshme.

Regjistrimi bëhet në bazë të një akti publik, të një vendimi gjykate apo të një organi tjetër shtetëro kompetent, si dhe në rastet e tjera të parashikuara nga ligji.

Neni 193

Duhet të regjistrohen në regjistrin e pasurive të paluajtshme:

a) kontratat për kalimin e pronësisë së sendeve të paluajtshme dhe aktet për pjestimin vullnetar tyre;

b) kontratat me të cilat ndryshohen, njihen, ndryshohen ose pushojnë të drejta pronësie mbi sendet e paluajtshme, të drejta uzufrukti, përdorimi e bujtjeje, emfiteoze e servituti e të drejta të tjera reale;

c) aktet me të cilat hiqet dorë nga të drejta pasurore të mësipërme;

ç) vendimet e gjykatave me të cilat njihet cilësia e trashëgimtarit dhe fitohet pasuria e trashëguar;

d) aktet me të cilat krijohet një shoqëri ose një subjekt tjetër i së drejtës që ka në pronësi pasuri paluajtshme ose gëzon të drejta të tjera reale mbi to;

dh) vendimet e gjykatave ose organeve kompetente shtetërore që përkatësisht përmbajnë fitim ose njohjen e pronësisë mbi pasuritë e paluajtshme, pjestimin e pasurive të paluajtshme ose deklarojnë të pavlefshme veprimet juridike për kalimin e pronësisë të regjistruar më parë rregullisht, si dhe aktet e përmbarimit gjyqësor për sekuestrimin e pasurisë së paluajtshme ose shitjen në ankan tyre.

Vërtetimi gjyqësor i faktit të pronësisë nuk regjistrohet.

Neni 194

Në kontratën e dhurimit të pasurisë së paluajtshme, regjistrimi merr datën në të cilën regjistrohet pranimi, në rast se ky përmbahet në një akt të veçantë.

Neni 195

Pasuritë e paluajtshme dhe të drejtat reale mbi ato që janë fituar ose njohur sipas dispozitave këtij Kodi, nuk mund të tjerësohen dhe kur është rasti, të ngarkohen me barrë, në rast se nuk është bërë regjistrimi i tyre në regjistrat publike.

Neni 196

Gjykatat, noterët, përmbaruesit gjyqësorë dërgojnë regjistrim zyrës që administron regjistrin ku ndodhen pasuritë e paluajtshme, kopje të vendimit ose të aktit që përmban fitimin, njohjen, ndryshimin, pushimin e një të drejte pronësie të paluajtshme, ose një të drejte reale mbi atë, ose që deklarojnë të pavlefshme veprime juridike për kalimin e pronësisë të regjistruar më parë.

Neni 197

Duhen të regjistrohen gjithashtu:

a) kontratat e qiradhënies së sendeve të paluajtshme për një kohë mbi nëntë vjet;

b) kërkesëpadité për fitimin, njohjen, ndryshimin ose pushimin e të drejtave të pronësisë ose të drejtave të tjera reale mbi pasuritë e paluajtshme;

c) kërkesëpadité për pjestimin e pasurisë së paluajtshme të përbashkët.

Neni 198

Ministria e Drejtësisë administron veprimtarinë e regjistrit publik për pasuritë e paluajtshme.

Kushtet, mënyra e regjistrimit dhe e organizimit, si dhe çdo procedurë që ka lidhje me këtë veprimtari, rregullohet me ligj të veçantë.

TITULLI III
BASHKËPRONËSIA

KREU I
BASHKËPRONËSIA NË PËRGJITHËSI

Përkufizimi dhe përmbajtja
Neni 199

Ka bashkëpronësi kur një ose disa sende dhe të drejta të tjera reale u përkasin bashkërisht dy ose më shumë personave.

Pjesët e bashkëpronarëve janë të barabarta, gjersa nuk vërtetohet e kundërta.

Të drejtat dhe detyrimet e bashkëpronarëve caktohen në proporcion me pjesët përkatëse.

Të drejtat e bashkëpronarëve
Neni 200

Çdo bashkëpronar ka këto të drejta:

a) të përfitojë nga të ardhurat e sendit të përbashkët në përpjestim me pjesën e tij;

b) të përdorë sendin e përbashkët sipas qëllimit të përcaktuar në mënyrë që të mos i pengojë bashkëpronarët e tjerë të përdorin atë sipas të drejtave të tyre;

c) të tjetërsojë ose disponojë në çdo mënyrë tjetër pjesën e tij në sendin e përbashkët, por kur kjo është një send i paluajtshëm, mund ta shesë pjesën e tij vetëm duke respektuar të drejtën e parablerjes që kanë bashkëpronarët e tjerë sipas nenit 204 të këtij Kodi;

ç) të kërkojë pjestimin e sendit të përbashkët edhe sikur të ketë një marrëveshje të kundërt, përveç kur ky pjestim dëmton së tepërmi qëllimin për të cilin sendi është ose është ndaluar me ligj;

d) të kërkojë kthimin jo vetëm të pjesës së dorëzohet gjithë bashkëpronarëve.

Detyrimet e bashkëpronarit
Neni 201

Çdo bashkëpronar është i detyruar që në përpjestim me pjesën e vet, të paguajë shpenzimet e nevojshme për ruajtjen dhe gëzimin e sendit të përbashkët.

Neni 202

Kur sendin e përbashkët e përdorin për vetë paguajnë bashkëpronarëve të tjerë shpërblim për përdorimin e pjesëve të tyre nga dita kur u është njoftuar me shkrim kërkesa e këtij shpërblimi ose nga data e paraqitjes së padisë në gjykatë kompetente.

Administrimi i sendit të përbashkët
Neni 203

Të gjithë bashkëpronarët, pavarësisht nga vlera e pjesës përkatëse, kanë të drejtë të marrin pjesë në administrimin e sendit të përbashkët.

Sendi i përbashkët administrohet sipas mënyrës së miratuar me marrëveshjen e të gjithë bashkëpronarëve dhe kur kjo nuk është arritur, sipas mënyrës së caktuar me vendim të bashkëpronarëve që

kanë më shumë se gjysmën e vlerës së tij. Vendimi i shumicës është i detyrueshëm edhe për bash
pronarët që kanë mbetur në pakicë.

Kjo shumicë mund të vendosë që të vihet hipotekë ose peng mbi sendin e përbashkët, kur kjo është e domosdoshme për të siguruar kthimin e shumave të marra hua për mirëmbajtjen ose rindërtimin e tij.

Kur nuk është arritur kjo shumicë ose kur vendimi i saj është i dëmshëm për sendin e përbashkë gjykata kompetente, me kërkesën e çdo bashkëpronari, vendos masat që i çmon të nevojshme dhe, sipas rastit, emëron një kujdestar për administrimin e sendit.

E drejta e parablerjes
Neni 204

Bashkëpronari, para se të shesë pjesën e bashkëpronar, detyrohet të njoftojë me shkrim bashkëpronarët e tjerë nëse dëshirojnë të blejnë pjesën me të njëjtat kushte që ka ofruar palën e tretë. Në rastin kur asnjë prej tyre nuk përgjigjet brenda tre muajve se dëshërojnë të blejnë pjesën, bashkëpronari është i lirë të shesë pjesën e tij në persona të tretë.

Ai duhet të ofrojë të njohur bashkëpronarëve.

E drejta e kreditorit mbi pjesën e bashkëpronarit
Neni 205

Çdo kreditor ka të drejtë të realizojë kredinë e vet mbi pjesën që i takon bashkëpronarit debitor në sendin e përbashkët.

Neni 206

Kreditorët dhe trashëgimtarët e ndonjë bashkëpronari mund të ndërhyjnë në pjesëtim, me shpenzimet e tyre, por nuk mund të kundërshtojnë pjesëtimin e bërë më parë, përveç kur kanë njoftuar kundërshtimin e tyre para pjesëtimit.

Në pjesëtimin e pasurisë së paluajtshme, njoftimi për kundërshtimet e përmendura në paragrafin e mësipërm, duhet të regjistrohet përpara regjistrimit të kërkesës për pjesëtim. Gjithashtu, në një pjesëtim të tillë duhet të thirren të gjithë kreditorët që kanë regjistruar kërkesat e tyre ose që kanë fituar të drejtë mbi pasurinë që pjestohet, përpara regjistrimit të aktit të pjesëtimit ose të regjistrimit të kërkesës për pjesëtim.

Pjesëtimi i sendit të përbashkët
Neni 207

Pjesëtimi i sendit të përbashkët kryhet me marrëveshjen e të gjithë bashkëpronarëve. Kur sendi është i paluajtshëm marrëveshja duhet të bëhet me akt noterial. Kur kjo marrëveshje nuk është arritur, pjesëtimi i sendit kryhet me anë të gjykatës, duke u thirrur të gjithë bashkëpronarët. Pjesëtimi i sendit të përbashkët bëhet me ndarjen e tij në natyrë sipas pjesëve që kanë bashkëpronarët, në qoftë se kjo ndarje është e mundshme dhe nuk dëmton qëllimin përkatës të sendit. Pabarazia e pjesëve, e rezultuar nga ndarja në natyrë kompensohet me një shpërblim në para.

Kur sendi i përbashkët nuk mund të ndahet në natyrë gjykata urdhëron që ai të shitet në ankand dhe vlefta e tij të ndahet ndërmjet bashkëpronarëve, sipas pjesëve përkatëse, duke llogaritur edhe shumat që ata duhet të paguajnë për shkak të marrëdhënies së bashkëpronësisë.

Megjithatë, në vend të shitjes në ankand, gjykata, kur disa nga bashkëpronarët e kërkojnë, mund të urdhërojë që sendi të lihet tërësisht në dorë të bashkëpronarit, i cili kërkon më shumë për pjesëtimin, vleftën e pjesës së tij, sipas mënyrës dhe brenda afateve të caktuara në vendimin gjyqësor.

Kur sendi që nuk mund të ndahet në natyrë, është shtëpi banimi, gjykata ia lë në pjesë, në kushte sipërtreguara, njërit nga bashkëpronarët që banon në atë shtëpi ose ka nevojë më shumë se të tjerët për atë sipërfaqe banimi.

Tjetërsimi i sendit të përbashkët
Neni 208

Tjetërsimi i sendit të përbashkët mund të bëhet vetëm me pëlqimin e të gjithë bashkëpronarëve.

KREU II
BASHKËPRONËSIA NË TË RËSI

A. Bashkëpronësia e detyrueshme

Objektet e përbashkëta të ndërtesave
Neni 209

Në katet ose njësitë e ndara të kateve të një ndërtese që ndodhen në pronësi të veçantë të pronarëve të ndryshëm, janë në bashkëpronësi të detyrueshme të tyre, gjersa në aktin e pronësisë nuk është caktuar ndryshe, këto objekte:

a) trualli mbi të cilin është ngritur ndërtesa, themelet, muret kryesore, muret ndarëse të brendshme, shkallët, hollet, çatia ose taraca, oxhaqet, si edhe të gjitha të tjera të tilla të ndërtesës, që kanë karakter të dhe shërbejnë për përdorim të përbashkët;

b) puset, instalimet e ujit, instalimet elektrike, të gazit, të telefonisë e të ngrohjes qendrore, duke përfshirë edhe tubacionet dhe linjat përkatëse, si dhe të tjera të ndryshme deri në pikën e degëzimit të tyre brenda njësive të ndara të kateve.

Neni 210

E drejta e secilit bashkëpronar mbi sendet e përmendura në nenin e mësipërm, është në përpjesëtim me vleftën e katit ose të pjesëve të katit që i përkasin atij, përveç kur titulli parashikon ndryshe.

Heqia dorë nga e drejta mbi sendet e mësipërme, nuk e liron bashkëpronarin nga detyrimi për të kontribuar në shpenzimet për mbajtjen e tyre.

Pandashmëria e objekteve të përbashkëta
Neni 211

Objektet e përbashkëta të ndërtesës nuk lejohet të ndahen, përveç kur ndarja e ndonjërit prej tyre mund të kryhet pa ia vështirësuar përdorimin e tij asnjërit nga bashkëpronarët.

Përbërja e asamblesë dhe zgjedhja e kryesisë
Neni 212

Asambleja përbëhet nga pronarët e secilës nga njësitë e ndarë të çdo kati, të cilët kanë në bashkëpronësi objektet e përbashkëta të ndërtesës.

Në mbledhjen e parë të asamblesë anëtarët e saj zgjedhin, nga gjiri i tyre, kryesinë, e cila ngarkohet të kryejë, në emër e për llogari të tyre të gjitha, veprimet e nevojshme për administrimin dhe mirëmbajtjen e zakonshme të objekteve të përbashkëta, përveç atyre veprimeve që janë në kompetencë vetëm të asamblesë, si dhe të përfaqësojë në instancat gjyqësore kompetente dhe në arbitrazh.

Mbledhjet e asamblesë dhe vlefshmëria e vendimeve
Neni 213

Pas mbledhjes së parë organizuese, mbledhjet e asamblesë thirren një herë në vit. Mbledhje të tj
të asamblesë mund të thirren nga kryesia e saj ose me nismën e jo më pak se 20% të anëtarëve të sa
Asambleja mund të çelet dhe të marrë vendime kur janë të pranishëm personalisht ose të
përfaqësuar me prokurë bashkëpronarët, të cilët kanë të paktën dy të tretat e tërësisë së kuotave. Ku
numër nuk është i pranishëm, mbledhja shtyhet dhe mbledhja pasardhëse është e vlefshme se merr
pjesë shumica e zakonshme e bashkëpronarëve.
Vendimet e asamblesë merren me shumicë të thjeshtë votash të bashkëpronarëve, përveç rast
kur në dispozitat e këtij kreu ose me dispozita të veçanta kërkohet një shumicë e cilësuar. Kur nu
votave është i barabartë, vota e kryetarit është vendimtare.

Kompetencat kryesore të asamblesë
Neni 214

Asambleja ka edhe këto kompetenca kryesore:
1. Miraton rregulloren për administrimin e banesës, e cila hartohet sipas rregullores tip të miratua
nga Këshilli i Ministrave.
2. Krijon fondin rezervë për shpenzimet e përbashkëta, duke caktuar edhe shumën vjetore të tij.
3. Miraton preventivat e shpenzimeve që ka vendosur të kryhen gjatë vitit, si dhe ndarjen e shum
së tyre midis bashkëpronarëve.
Shpenzimet e përbashkëta për mirëmbajtjen, riparimet dhe përmirësimet e zakonshme të këty
objekteve miratohen nga asambleja me shumicë të thjeshtë votash, ndërsa shpenzimet për përmirës
të mëdha ose rinësime cilësore vendosen me shumicë të cilësuar bashkëpronarëve që arrijnë të
paktën 75% të kuotave përkatëse.
4. Emëron, kur çmohet e domosdoshme, kujdestarin e ndërtesës, duke caktuar kompetencat dh
pagën e tij.
5. Autorizon kryesinë që të sigurojë, brenda kufijve të arsyeshme, objektet e përbashkëta dhe
përbashkët, si dhe të lidhë kontrata të tjera të nevojshme për mirëmbajtjen, riparimet dhe përmirësim
e zakonshme, ose, sipas rastit, për përmirësime të mëdha apo rinësime të këtyre objekteve.

Neni 215

Vendimet e marra nga asambleja sipas pikës 5 të nenit 214 janë të detyrueshme për të gjithë
bashkëpronarët.

Padia kundër vendimeve të asamblesë
Neni 216

Kur një vendim i asamblesë është i paligjshëm ose cenon interesat e ndonjërit nga bashkëprona
e këtyre objekteve, çdo bashkëpronar ka të drejtë të paraqesë në gjykatën kompetente padi për
pavlefshmërinë e atij vendimi, brenda tridhjetë ditëve nga data e dhënies së tij. Paraqitja e kërke
padisë nuk pezullon zbatimin e vendimit të asamblesë, përveç kur gjykata ka vendosur ndryshe.

Detyrimet e bashkëpronarëve
Neni 217

Çdo bashkëpronar ka këto detyrime:

1. Të paguajë shpenzimet për ruajtjen dhe gëzimin e pjesëve të përbashkëta të ndërtesës, p
kryerje shërbimesh në dobi të përbashkët dhe për ndryshime të vendosura nga shumica
bashkëpronarëve, në përpjesëtim me vleftën e pjesës së secilit, përveç kur ka marrëveshje tjetër.

Për sendet që u shërbejnë bashkëpronarëve në masë të ndryshme, shpenzimet përballohen
p±rpjes±tim me p±rdorimin q± mund tõu b±j± at

Të paguajë shpenzimet për ruajtjen dhe gëzimin e pjesëve të përbashkëta të ndërtesës, për kryerje
shërbimesh në dobi të përbashkët dhe për ndryshime të vendosura nga shumica e bashkëpronarëve
përpjesëtim me vleftën e pjesës të secilit, përveç kur ka marrëveshje tjetër

2. Të mos kryejë në katin ose njësinë e ndarjes së katit, që është në pronësi të veçantë të
nd±rtime t± cilat mund tõ u shkaktojn± d±me o

3. Të ndreqë dëmin ose të paguajë shpenzimet për zëvendësimin e tij, që i
familjes së tij i ka shkaktuar me faj, cilitdo objekti të përbashkët.

4. Të mos kryejë, pa lejen paraprake të asamblesë, në katin ose në njësinë e ndarë të katit që ë
në pronë të tij, shtesa ose ndryshime të cilat mund të prekin pamjen e jashtme të ndërtesës.

Shtesa të reja mbi katin e fundit
Neni 218

Ndërtimi mbi katin e fundit të një ndërtese, të kateve ose veprave të tjera, mund të realizohet m
vendimin e shumicës prej 3/4 të bashkëpronarëve të ndërtesës.

Neni 219

Ndalohet dhënia e lejes për kryerjen e shtesave ose veprave të tilla mbi katin e fundit në qoftë s
kushtet statike të ndërtesës nuk e lejojnë.

Bashkëpronarët mund të kundërshtojnë lejen e dhënë nga organi kompetent shtetëror për kryerje
e shtesave ose veprave të tilla mbi katin e fundit dhe kur provohet se ato pakësojnë ajrin apo dritën për
katet e mëposhtme ose cenojnë pamjen arkitektonike të ndërtesës.

Neni 220

Ata që janë lejuar të bëjnë shtesa ose vepra të tjera në katin e fundit detyrohen të rindër
taracën, të cilën të gjithë ose një pjesë e bashkëpronarëve kishin të drejtë ta përdornin.

Shëmbja tërësore ose pjesore e ndërtesës
Neni 221

Kur ndërtesa shëmbet tërësisht ose në një pjesë që përbën jo më pak se tre të katërtat e vlerës
saj, secili bashkëpronar mund të kërkojë që të shiten në ankand trualli dhe materialet, përveç kur ësht
vendosur ndryshe.

Kur ndërtesa është dëmtuar në një përmasë më të vogël, asambleja vendos për rindërtimin
objekteve të përbashkëta të ndërtesës dhe secili bashkëpronar i tyre detyrohet të kontribuojë në
përpjesëtim me të drejtat e tij në ato objekte.

B a s h ± p r o n a r i q ± n u k d ± s h i r o n t ± m a r r ± p j e
bashkëpronarëve të tjerë ose ndonjërit prej tyre edhe objektet, jan ë për në vetëm e tij, sipas
vlerësimit që do të bëhet.

B. Bashkëpronësia midis anëtarëve të familjes bujqësore

Neni 222

Pronësia mbi pasurinë e anëtarëve të familjes bujqësore, u përket në tërësi anëtarëve të saj, të cilë nëpërmjet punës ose të tyre të tjera të fituara, kanë kontribuar në krijimin e në mbajtjen e ekonomisë bujqësore.

Neni 223

Familja bujqësore përbëhet nga personat që lidhen ndërmjet tyre për shkak gjinie, martese, birësie ose pranimi si anëtar i saj.

Neni 224

Familja bujqësore përfaqësohet në marrëdhëniet pasurore me të tretët nga kryetari, i cili zgjidhet nga anëtarët e saj.

Neni 225

Në pasurinë e familjes bujqësore nuk përfshihen sendet e përdorimit thjesht vetjak të anëtarëve, dhe sendet që anëtari ka fituar me të ardhurat e tij vetjake, me dhurim ose me trashëgim.

Neni 226

Anëtari i familjes bujqësore nuk mund të tjetërsojë asnjë pjesë të pasurisë së familjes bujqësore gjersa nuk është bërë pjesëtimi i saj.

Neni 227

Çdo anëtar i familjes bujqësore mund të ketë pjesën e vet në pasurinë e familjes bujqësore. Ajo përcaktohet duke marrë parasysh sidomos:

a) pasurinë që i përket tërë familjes;

b) numrin e anëtarëve të familjes;

c) kontributin e tij në vënien ose shtimin e pasurisë së familjes duke u nisur nga sasia dhe efektiviteti i këtij kontributi, si dhe nga puna dhe mjetet e dhëna në krijimin dhe mbajtjen e ekonomisë bujqësore.

Neni 228

Pjesëtimi i pasurisë së familjes bujqësore, bëhet sipas rregullave të caktuara në nenin 207 të këtij Kodi.

Kur kërkohet pjesa nga anëtarë të veçantë të saj, ajo vlerësohet dhe i jepet në para.

Kur pjesëtimi kërkohet nga disa pjesëtarë të familjes bujqësore, me qëllim që të krijohet një familje tjetër bujqësore, pjesa mund të jepet në natyrë, me kusht që toka bujqësore të ndahet në parcela familjeve të ndara, të mos jetë nën minimumin e njësisë minimale të kultivimit.

Me njësi minimale të kultivimit kuptohet toka bujqësore, që është e nevojshme për mbajtjen e një ekonomie bujqësore, sipas kushteve natyrore të krahinës përkatëse.

Neni 229

Familja bujqësore përgjigjet për veprimet e paligjshme të kryera nga anëtarët e saj, gjatë ushtrim të detyrave që rrjedhin nga veprimtaria ekonomike e vetë familjes bujqësore.

Neni 230

Familja bujqësore nuk përgjigjet për detyrimet ekonomike vetjake të anëtarëve, duke përfshirë edhe kryetarin e saj. Kreditorët kanë të drejtë të paguhen nga pjesa që i takon anëtarit debitor në ardhurat e familjes bujqësore dhe nga pjesa që i takon atij në pasurinë e familjes bujqësore.

C. Bashkëpronësia ndërmjet bashkëshortëve

Neni 231

Bashkëpronësia ndërmjet bashkëshortëve rregullohet me dispozita të Kodit të Familjes.

TITULLI IV
UZUFRUKTI

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Përmbajtja e uzufruktit
Neni 232

Uzufrukti është e drejta e një personi (uzufruktari) për të gëzuar një send që është në pronësi të një tjetri, me detyrim që ta ruajë e ta mirëmbajë atë.

Mënyra e krijimit të uzufruktit
Neni 233

Uzufrukti krijohet me ligj ose me një veprim juridik. Ai mund të fitohet edhe me parashkrim fitues.

Kohëzgjatja e uzufruktit
Neni 234

Uzufrukti mund të jetë me ose pa afat, por në çdo rast nuk mund të kalojë jetën e uzufruktarit.
Kur e drejta e uzufruktit gëzohet nga një person juridik, nuk mund të zgjasë më shumë se tridhjet vjet.

Mënyra e krijimit
Neni 235

Uzufrukti që krijohet me veprim juridik duhet të bëhet me akt noterial, ndërsa kur fitohet me testament veprohet sipas dispozitave përkatëse.
Uzufrukti mbi një send të paluajtshëm duhet të regjistrohet në regjistrat e pasurive të paluajtshme.

Bashkuzufrukti
Neni 236

Uzufrukti mund të jetë në favor të më shumë se një personi. Kur e drejta e njërit prej tyre shuhet ajo u kalon uzufruktarëve që mbeten, në përpjesëtim me pjesët. Në këtë mënyrë veprohet deri n shuarjen e së drejtës së uzufruktarit të fundit që mbetet.

KREU II
TË DREJTAT QË RRJEDHIN NGA UZUFRUKTI

Kufijtë e gëzimit të sendit në uzufrukt
Neni 237

Uzufruktari gëzon sendin e vënë në uzufrukt, por nuk mund të ndryshojë destinimin ekonomik që ka patur ai në fillim të uzufruktit, pa pëlqimin e pronarit ose pa autorizimin e gjykatës së rrethit, kur pronari dhe uzufruktari nuk merren vesh.

Gjatë vazhdimit të uzufruktit ose në mbarimin e tij, uzufruktari mund të heqë shtesat që i janë bërë sendit, në kushtet e paragrafit të parë të këtij neni, që mund të shkëputen pa e dëmtuar atë, duke kthyer në gjendjen e tij fillestare, përveç kur parashikohet ndryshe në aktin e krijimit.

Përmirësimet e sendit në uzufrukt
Neni 238

Uzufruktari në mbarim të uzufruktit nuk ka të drejtë të kërkojë shpërblimin për përmirësimet e bëra në send gjatë përdorimit edhe sikur të jetë shtuar vlefta e tij, përveç kur është parashikuar ndryshe në aktin e krijimit të uzufruktit.

Shtesa e vlefts mund t kompensohet me dm uzufruktarit.

Kur nuk ka vend për kompensim, uzufruktari mund të heqë shtesat e bëra, pa u dëmtuar send përveç kur pronari pranon të paguajë vleftën e tyre, si të ishin të ndara nga sendi.

Përkatësia e frutave
Neni 239

Uzufruktarit i takojnë frutat natyrore dhe ato civile që prodhon sendi gjatë kohëvazhdimit të uzufruktit.

Frutat natyrore që nuk janë ndarë nga sendi në kohën e fillimit të uzufruktit, i përkasin uzufruktarit dhe anasjelltas, kur ato nuk janë ndarë nga sendi kur mbaron uzufrukti, i përkasin pronarit.

Kalimi i së drejtës së uzufruktit
Neni 240

Uzufruktari mund tëia kaloj njt jetri kt saj, përveç kur në aktin e krijimit është parashikuar ndryshe.

Kalimi duhet tëi njoftohet me shkrim pronarit ka fituar një të drejtë të tillë përgjigjen solidarisht ndaj pronarit.

E drejta e tjetërsimit
Neni 241

Uzufruktari ka të drejtë të tjetërsojë sendet objekt uzufrukti në masën që ato destinohen të tjetërsohen dhe në përputhje me natyrën e tyre.

Në raste të tjera uzufruktari nuk mund të tjetërsojë sendet në uzufrukt pa pëlqimin e pronarit ose pa autorizimin e gjykatës së rrethit, përveç kur në aktin e krijimit është parashikuar ndryshe.

Autorizimi nuk duhet të jepet kur preken interesat e pronarit, uzufruktarit ose të personave të tretë.

Zëvendësimi i sendit në uzufrukt
Neni 242

Kur sendet në uzufrukt janë tjetërsuar ose janë zëvendësuar me sende të tjera, këto i përkas pronarit dhe njëkohësisht janë objekt i uzufruktit.

Rregulli i mësipërm vlen për gjithçka që sigurohet nga vjelja e detyrimeve objekt uzufrukti, nga kompensimi për shpërblimin e dëmeve ose nga zhvleftësimi i pasurisë, kur zëvendësojnë os përmirësojnë sendet objekt uzufrukti.

Janë gjithashtu objekt uzufrukti, sendet që vijnë nga përfitimet e tjera që jep uzufrukti, por që nuk janë fruta.

Investimet
Neni 243

Pronari dhe uzufruktari duhet të merren vesh që paratë objekt uzufrukti të investohen në mënyrë frutdhënëse ose të shpenzohen në interes të pasurisë tjetër në uzufrukt.

Dhënia me qira
Neni 244

Uzufruktari ka të drejtë të japë me qira sendet në uzufrukt përveç kur është parashikuar ndryshe n aktin e krijimit të tij.

Kur mbaron uzufrukti, pronari duhet të respektojë qiranë e filluar normalisht më parë, përveç kur zgjatja e afatit të saj është bërë pa pëlqimin e tij. Kur uzufruktari ose qiramarrësi i kanë kërkuar pëlqimin pronarit për qiradhënien dhe ky nuk është përgjigjur në afatin e caktuar, quhet se pëlqimi është dhënë.

Kur pushon uzufrukti, qiradhëniet për një afat më të gjatë se një vjet, kanë vlerë vetëm për pesë vjet nga dita që ka filluar qiradhënia.

Gëzimi i servituteve
Neni 245

Uzufruktari gëzon të drejtat e servituteve të lidhura me pronën mbi të cilën ka uzufruktin dhe të drejtat e tjera që pronari, përveç kufizimeve të parashikuara në aktin e krijimit ose në ligj.

KREU III
DETYRIME QË RRJEDHIN NGA UZUFRUKTI

Zëvendësimi i dëmeve
Neni 246

Uzufruktari detyrohet të shpërblejë vleftën e sendit të humbur ose të dëmtimit të tij, përveç kur provon se nuk janë shkaktuar për fajin e tij.

Ai detyrohet të zëvendësojë sendet që, sipas

Inventaret
Neni 247

Uzufruktari merr në dorëzim sendet në gjëndjen që ndodhen para fillimit të uzufruktit.

Sendet në uzufrukt merren në dorëzim me inventar të bërë me akt noterial, në prani të pronarit, pasi të jetë njoftuar në një afat të përshtatshëm. Është e drejtë e palëve që në inventar të shënohen të gjitha hollësitë që kanë lidhje me përcaktimin dhe gjëndjen e sendeve që merren në uzufrukt.

Inventari mund të kryhet edhe me akt privat, kur bien në marrëveshje të dy palët, që janë të pranishëm gjatë kryerjes së tij. Shpenzimet për kryerjen e inventarit janë në ngarkim të uzufruktarit, përveç kur parashikohet ndryshe në aktin e krijimit.

Njoftimet periodike
Neni 248

Uzufruktari detyrohet t'i dërgojë pronarit të nënshkruar prej tij, për sendet që nuk ekzistojnë më ose për sendet që i kanë zëvendësuar ato, si dhe përfitimet e tjera nga sendet në uzufrukt, që nuk hyjnë në kategorinë e frutave.

Shpenzimet për kryerjen e këtij detyrimi janë në ngarkim të uzufruktarit, përveç kur në aktin e krijimit është parashikuar ndryshe.

Dhënia e garancisë
Neni 249

Uzufruktari detyrohet t'i japë pronarit një garanci për rrjedhura nga uzufrukti, përveç kur në aktin e krijimit është shkarkuar nga një detyrim i tillë ose kur interesat e pronarit mbi sendet në uzufrukt janë siguruar në mënyrë të pranueshme nga një institut i ngarkuar me këtë punë.

Prindërit që kanë uzufruktin ligjor mbi sendet në pronësi të fëmijëve të tyre, përjashtohen nga dhënia e një garancie të tillë.

Kur uzufruktari është shkarkuar nga detyrimi për dhënien e garancisë, pronari i lind e drejta të kërkojë prej tij që të tregohen - do vit sende një institucioni krediti për paratë apo letrat me vlerë të depozituara.

Uzufruktari nuk mund të fitojë posedimin e sendeve të dhëna në uzufrukt, pa plotësuar detyrimet që rrjedhin nga ky nen.

Pasojat e mosdhënies së garancisë
Neni 250

Kur uzufruktari nuk jep garanci, merren masa për administrimin e sendeve në uzufrukt. Sendet e paluajtshme jepen me qira ose i besohen një administratori të zgjedhur me marrëveshje ndërmjet

pronarit e administratorit dhe kur nuk arrihet një marrëveshje e tillë, administratori caktohet nga gjykat
e rrethit.

Uzufruktari ka të drejtë të mbajë për banim të tij dhe të familjes së tij, një banesë që
uzufrukt.

Paratë që përfshihen në uzufrukt investohen me kamatë.

Sendet e luajtshme që vjetërohen ose dëmtohen nga përdorimi ose sendet ushqimore q
rrezikohen të prishen, shiten dhe vlefta e tyre jepet me kamatë ose përdoret për sende
Uzufruktari mund t± k±rkoj± tõi lihen sende

Shpenzimet e mirëmbajtjes
Neni 251

Shpenzimet që nevojiten për ruajtjen, mirëmbajtjen dhe administrimin e sendit janë në ngarkim t
uzufruktarit. Janë të
janë rrjedhim i mospërmbushjes së detyrimeve të tij ndaj sendit në uzufrukt.

Riparimet e jasht±zakonshme jan± n± ngarkim
tjerat që i janë ngarkuar atij, ose vonon pa arsye kryerjen e tyre, uzufruktari i kryen vetë me shpenzim
e tij, të cilat shlyhen deri në përfundimin e uzufruktit. Uzufruktari ka të drejtë të mbajë sendin e ndrequ
deri në shlyerjen e shpenzimeve.

Sigurimi i uzufruktit
Neni 252

Uzufruktari duhet të sigurojë sendet në uzufrukt në favor të pronarit për rreziqet që zakonisht ato
duhet të sigurohen ose që janë të detyrueshme nga ligji. Në rast dëmtimi uzufrukti shtrihet mb
shpërblimin e paguar.

Kur uzufrukti nuk përmbush një detyrim të tillë, pronari ka të drejtë të bëjë vetë sigurimin e
pron±s dhe uzufruktari detyrohet tõi paguaj±

Shpronësimi i sendeve në uzufrukt
Neni 253

Kur sendi shpronësohet për interesa publike, uzufrukti
shpërblimin përkatës.

Pagimi i taksave dhe i detyrimeve të tjera
Neni 254

Tatimet, taksat, shpëblimet, rentat tokësore dhe detyrimet e tjera vjetore që kanë lidhje me t
ardhurat gjatë uzufruktit janë në ngarkim të uzufruktarit.

Tatimet, taksat e tje
pronarit.

KREU IV
MBARIMI I UZUFRUKTIT

Neni 255

Uzufrukti mbaron:
- me vdekjen e uzufruktarit ose me mbarimin e personit juridik uzufruktar;
- me mbarimin e afatit të caktuar kur ka

- me bashkimin e cilësive të pronarit e të uzufruktarit në një person të vetëm;
- me shkatërrimin tërësisht ose humbjen e sendit të dhënë në uzufrukt;
- me mospërdorimin e uzufruktit radhazi për njëzetë vjet.

Pushimi i uzufruktit
Neni 256

Uzufrukti mund të pushojë kur uzufruktari shpërdoron të drejtat ose nuk përmbush detyrimet që rrjedhin nga uzufrukti.

Megjithatë gjykata, sipas rrethanave që do garanci, në rast se ka qënë shkaku kur ka lindur detyrimi i tillë, ose administrimi i sendit në uzufrukt ose një personi tjetër ose dhe dhënia me qira e sendit.

Heqja dorë nga uzufrukti
Neni 257

Uzufruktari mund të kërkojë që, me shpenzimet e tij, të heqë dorë nga uzufrukti për shkak të barrëve e detyrimeve që rrjedhin prej tij.

Kthimi i sendeve në uzufrukt
Neni 258

Kur mbaron uzufrukti, uzufruktari ose trashëgimtarët e tij detyrohen të vënë në dispozicion të pronarit sendet e vëna në uzufrukt.

TITULLI V
PËRDORIMI E BANIMI

Neni 259

Personi që ka një të drejtë thjesht përdorimi mbi një send, e përdor atë dhe gëzon frutet e tij në masën që ka nevojë për vete e për familjen e tij.

Kur objekti i të drejtës së përdorimit është një banesë, personi ka të drejtë atje sipas nevojave të tij e të familjes së tij. Sendi ose banesa që përdoret sipas kësaj dispozite nuk mund tjetërsohet, të rëndohet dhe as të përdoret nga persona të tjerë.

Neni 260

Dispozitat që kanë lidhje me uzufruktin zbatohen dhe për të drejtën e përdorimit dhe të banimit, për aq sa përputhen me këto të drejta.

TITULLI VI
SERVITUTET

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 261

Servituti është barra që i ngarkohet një prone, për përdorimin dhe dobinë e një prone të një pronaritjetër.

Neni 262

Servituti vendoset me ligj ose me vullnetin e njeriut.

Neni 263

Pronari i pronës shërbyese nuk është i detyruar të kryejë ndonjë veprim për të bërë të mundu ushtrimin e servitutit, përveç kur në ligj ose nga titulli, parashikohet ndryshe.

Neni 264

Pronari, në favor të cilit është vënë shërbyese dëmin që i shkaktohet nga krijimi i servitutit.

KREU II
SERVITUTET DETYRUESE

Neni 265

Pronari i një prone që, në bazë të ligjit, ka të kërkojë nga pronari i një prone tjetër krijimin e një servituti, në mungesë të një marrëveshj

Servituti detyrues mund të krijohet edhe me akt të organit shtetëror, në rastet e parashikuara m ligj.

Vendimi duhet të përcaktojë rregullat e ushtrimit të servitutit dhe shpërblimin e dëmit përkatës.

Rrjedhja e ujërave
Neni 266

Pronari është i detyruar të pranojë në tokën e tij ujërat e shiut, të borës ose të burimeve të pashfrytëzuara, që rrjedhin natyrshëm nga toka e një me nivel më të lartë. Pronari nuk mund të ndryshojë këtë rrjedhë natyrore në dëm të një tjetri.

Uji që rrjedh mbi një tokë të mëposhtme mund të mbahet nga pronari i tokës së mësipërme, vetën në masën që është e domosdoshme për atë tokë.

Neni 267

Në rastet kur anëbrigjet dhe shpatet e një prone që shërbenin për të ndaluar ujërat, jan shkatërruar ose dëmtuar, si dhe kur del e nevojshme që nga shkaku i ujërave të ndërtohen mbrojtë

dhe pronari i asaj prone pronarët e dëmtuar ose qëtrëzikohen të t
dëmtohen, mundet që me shpenzimet e tyre tëi

Këto ndërtime e riparime duhet të kryhen pa iu shkaktuar pronarit të pronës shërbyese ndonjë dëm, duke respektuar rregullat e posaçme, kur të tilla. Kur pronari i pronës shërbyese ka kundërshtime, mosmarrëveshja zgjidhet nga gjykata.

Neni 268

Dispozitat e nenit të mësipërm zbatohen edhe kur del e nevojshme të hiqet një pengesë lëndësh formuara në një pronë tjetër ose në një hendek, ku të uji ose vijë kulluese, të cilat dëmtojnë pronat fqinje.

Neni 269

Pronari që ka një burim uji në pronën e vet është i lirë në përdorimin e tij, por pa cenuar të drejta që mund të ketë fituar pronari i pronës më të ulët në bazë të një titulli pasashkrim.

Neni 270

Në rast se një rrjedhë uji u ndalon pronarëve të pronave ngjitur, hyrjen në këto ose vazhdimin e vaditjes apo të kullimit të ujërave, ata që përdorin këtë rrjedhë, detyrohen që në proporcion me përfitimin që nxirret prej tij (ujit të) ndërtojnë e të mirëmbajnë urat e mjetet e tjera të kalimit, në mënyrë të volitshme e të sigurt, si dhe gypat e nëndheshëm ose vepra të tjera të kësaj natyre për vazhdimi ujitjes e të kullimit.

Neni 271

Pronari i një toke detyrohet të pranojë përshkim ujërat që vijnë nga drenazhimi i një toke të mësipërme, kur ato rrjedhin natyrshëm në tokën e tij.

Kur nga kjo rrjedhë i shkaktohet dëm, ai ka të drejtë të kërkojë shpërblimin e dëmit dhe marrjen e masave për mënjanimin në të ardhmen.

Servitutet që rrjedhin nga ndërtimet
Neni 272

Rregullat për ndërtimin e banesave e të ndërtimeve të tjera, largësia ndërmjet tyre, marrja e drit dhe e pamjes, nxjerrja e ballkoneve e ndërtime të tjera të kësaj natyre, rregullohen me ligj të veça duke respektuar të drejtat e pronarit të parashikuara në këtë Kod e në ligje të veçanta.

Servitutet që rrjedhin nga marrja e ujit
Neni 273

Kalimi i ujërave nëpër pronën e tjetrit duhet të kryhet në mënyrën më të volitshme e më të përshtatshme me më pak dëme, por pa cenuar funksionimin normal të servitutit.

Neni 274

Kur kalimi i ujërave kërkohet për një kohë jo më të gjatë se nëntë vjet, pagimi i vleftës dhe i shpërblimit të dëmeve të përmendura në dispozitën e mësipërme bëhet në gjysmën e kësaj vlefte, detyrimin që ka mbarimin e afatit të rivihet gjithçka në gjendjen e mëparshme.

Ky servitut mund të bëhet i përhershëm kur kjo kërkohet para mbarimit të afatit, nëpërmjet pagimit të gjysmës tjetër, të vleftës së bashku me kamatat ligjore, nga data që ka filluar kalimi.

Kur kërkesa bëhet pas mbarimit të afatit, nuk merren parasysh pagesat për dhënien përkohësisht kësaj të drejte.

Neni 275

Kur kalimi i ujërave duhet të kryhet duke përshkuar rrugë publike ose lumenj e ndërtime të tjera publike, zbatohen rregullat e parashikuara në dispozita të veçanta.

Neni 276

Kur në një shtëpi ose në mjediset e tjera të saj mungon uji i nevojshëm për jetesën e njerëzve ose të kafshëve dhe nuk mund të sigurohet ndryshe, ose nevojiten shpenzime të mëdha, pronari i tokës fqinje duhet të lejojë që një sasi uji tepricë të përdoret në masën e domosdoshme për nevojat e mësipërme, duke përballuar pala tjetër vleftën e ujit që kërkohet dhe shpenzimet që duhet të kryhen për këtë qëllim, si dhe kur është rasti të shpërblejë dëmin që shkaktohet.

Servituti i kalimit
Neni 277

Pronari që nuk ka dalje në rrugën publike dhe nuk mund ta sigurojë atë përveç se me shpenzime të mëdha e me vështirësi, ka të drejtë të ketë rrugë kalimi nga toka fqinje, për përdorimin e përshtatshëm të pronës së tij.

Kalimi duhet të përbëjë rrugën më të shkurtër për në rrugën publike dhe me më pak dëme për pronën shërbyese.

Kjo dispozitë zbatohet edhe kur pronari, që i është njohur e drejta e kalimit në pronën e tjetrit, kërkon zgjerimin e arsyeshëm të kalimit për mjete, duke përfshirë edhe kalimin e mjeteve mekanike.

Neni 278

Pronari duhet të lejojë fqinjin të hyjë e të kalojë në tokën e tij sa herë ka nevojë të ndërtojë ose të ndreqë një mur apo një vepër tjetër. Ai duhet të lejojë personin që të kërkojë gjënë e gjallë e çdo send tjetër të tij, që ndodhen aty rastësisht ose si rrjedhim i erës, ujit, orteqeve dhe forcave të tjera madhore, ndodhen në tokën e tij apo janë bashkuar me sende të tij.

Pronari mund të mos lejojë hyrjen kur ka përgjegjësi për të dorëzojë vetë sendin e ndodhur në tokën e tij. Kur është rasti pronari i tokës shpërblehet për dëmin e shkaktuar.

Neni 279

Personi që do të kalojë në tokën e tjetrit, duhet të paguajë vleftën e tokës që zihet, pa zbritur tatimet e barrët e tjera që lidhen me tokën, si dhe shpërblimin për dëmin që shkaktohet duke përfshirë edhe dëmin që vjen nga ndërprerja e tokës, nga mospërdorimi i saj, nga depozitimi i lëndëve të nxjerra hedhja e mbeturinave. Pronari i tokës shërbyese ka të drejtë të kërkojë të fundit dhe ta përdorë sipërfaqen e tokës, por gjithnjë pa dëmtuar ushtrimin normal të servitutit.

Servituti për vendosjen e gypave, kabllove e telave
Neni 280

Pronari duhet të lejojë persona të tjerë që të ndërtojnë në pronën e tij stërpalcat ose të vendosin gypa për kalimin e ujit ose të gazit, si dhe kabllo e tela telegrafikë ose elektrikë dhe instalime tjera të kësaj natyre, por vetëm kur këto vepra nuk kanë mundësi të kryhen ndryshe ose pa u bë shpenzime të mëdha. Pronari, kur i shkaktohet dëm, ka të drejtë të shpërblehet.

KREU III
SERVITUTET VULLNETARE

Neni 281

Pronari mund të krijojë mbi pronat e veta ose në dobi të tyre, çdo lloj servituti, me kusht që të mos jetë në kundërshtim me rendin juridik.
Servitutet vullnetare krijohen me kontratë ose me testament.

Neni 282

Servitutet janë vijuese kur ushtrimi i tyre bëhet pa qenë nevoja për veprime të herëpasherëshme njeriut, siç janë vijat e ujit, pikat e strehëve e të tjera të kësaj natyre.
Servitutet janë jo vijuese, kur në ushtrimin e tyre kërkohet kryerja e veprimeve të tashme të njeriut, siç janë e drejta për të marrë ujë, për kullotjen e bagëtive e të tjera të kësaj natyre.
Servitutet mund të jenë të dukshme e të padukshme.
Të padukshme janë servitutet për të cilat nuk nevojiten punime të dukshme ose të përhershme, që janë të nevojshme për ushtrimin e tyre.

Neni 283

Servitutet vijuese e të dukshme krijohen me titull ose me parashkrimin dhjetë vjeçar.
Servitutet vijuese të padukshme dhe servitutet jo vijuese, shtë duke jo, nuk mund të krijohen veçse me titull.

Neni 284

Kur dy prona pushojnë së qëni në pronësinë e një personi, servituti konsiderohet se ekziston n mënyrë aktive apo pasive në dobi ose kundër secilës nga pronat e veçuara, përveç kur ka të marrëvesh kundërt.

KREU IV
MËNYRAT E USHTRIMITTË SERVITUTEVE

Neni 285

E drejta e servitutit përfshin çdo gjë që është e nevojshme për ta përdorur atë.

Neni 286

Pronari, pa pëlqimin e uzufruktarit, nuk mund të ngarkojë pronën me servitute që cenojnë të drejtat e uzufruktarit.

Neni 287

Servituti mbi një pronë që u përket disa personave në bashkëpronësi mund të krijohet vetëm m miratimin e gjithë bashkëpronarëve. Servituti i krijuar nga vetëm një ose disa bashkëpronarë, hyn fuqi kur bashkëpronarët tjerë bashkarisht apo veçmas, kanë dhënë miratimin për krijimin e tij.

Neni 288

Personi që ka një të drejtë servituti, duhet ta përdorë atë sipas titullit të tij ose të posedimit të tij Kur ka dyshime rreth shtrirjes dhe mënyrës së ushtrimit të tij, duhet të provohet se servituti është krijuar në mënyrë të tillë që të plotësojë nevojat e pronës dominuese, duke rënduar sa më pak pronën shërbyese.

Neni 289

E drejta e servitutit duhet të ushtrohet në kohën dhe në mënyrën që sjell më pak vështirësi shqetësime për pronarin e pronës shërbyese.

Neni 290

Kur prona në dobi të së cilës është krijua pjesë, me kusht që barra e pronës shërbyese të mos rëndohet.

Neni 291

Pronari nuk duhet që me veprimet ose mosveprimet e tij të pakësojë përdorimin e servitutit ose ta bëjë atë më të vështirë.

Megjithë këtë, në qoftë se kanë ndryshuar kushtet dhe pronari i pronës shërbyese rëndohet os pengohet nga ushtrimin e të drejtës dobitë e cilitës është prona e servituti, ndërrimin e vendit të servitutit.

Këtë të drejtë e ka edhe pronari i pronës tjetër, kur provohet se ky ndërrim sjell dobi dhe nuk dëmton pronën shërbyese.

Mbrojtja e servitutit

Neni 292

Personi që ushtron një servitut, ka të drejtë të kërkojë gjyqësisht nga kushdo që kundërshton këtë të drejtë, duke kërkuar sipas rastit rivendosjen e plotë të saj, pushimin e cenimit që i bëhet si edh shpërblimin e dëmit të shkaktuar.

KREU V
SHUARJA E SERVITUTEVE

Neni 293

Servitutet shuhen:

a) Kur në një person të vetëm bashkohet pronësia e pronës mbizotëruese me atë të pronë shërbyese.

b) Kur nuk përdoret për më shumë se dhjetë vjet.

Afati i parashkrimit për servitutet jo vijuese fillon të ecë nga dita kur servitutin ka pësh përdoruri, ndërsa për servitutet vijuese nga dita kur është kryer një vepër ose është vërtetuar një fakt

pengon ushtrimin e servitutit. Për efekt të shuarjes së servitutit, llogaritet edhe koha që ai është ushtru nga titullari i mëparshëm.

c) Kur sendet dëmtohen ose konsumohen deri në një shkallë sa nuk mund të përdoren për qëllimin e tyre.

Rikthimi në një gjendje që mund të përdoren sjell si rrjedhim edhe rivendosjen e servituteve përveç kur kjo e drejtë është parashkruar.

Neni 294

Kur prona mbizotëruese është në bashkëpronësi, përdorimi i servitutit nga njëri prej bashkëpronarëve, ndërpret parashkrimin edhe ndaj bashkëpronarëve të tjerë.

Neni 295

Pezullimi ose ndërprerja e parashkrimit në favor të njërit nga bashkëpronarët, ka efekt edhe favor të të tjerëve.

TITULLI VII
MBROJTJA E PRONËSISË

Padia për kërkimin e sendit
Neni 296

Pronari ka të drejtë të ngrejë padi për të kërkuar sendin e tij nga çdo posedues ose mbajtës. Këtë drejtë e ka edhe çdo bashkëpronar për sendin e përbashkët, kur qëllimi qëndron i bashkëpronarëve.

Të drejtat e posedues it për të ardhurat
Neni 297

Posedues it me mirëbesim i takojnë frutat natyrore të veçuara dhe frutat civile të vjela që janë bërë të kërkueshme deri në ditën që ka marrë fund gjendja e posedues i paligjshëm, ose që i është njoftuar padia e pronarit për kërkimin e sendit. Ai nuk detyrohet të shpërblejë pronarin për humbjen, dëmtimin ose pamundësinë e kthimit të sendit për çdo shkak tjetër, por pas kësaj dite ai përgjigjet edhe për frutat vjela ose që duhet të kish vjelur, duke vepruar me përkujdesje deri në kohën e kthimit të sendit, për shpërblimin për përdorimin e sendit, si dhe për humbjen, dëmtimin ose pamundësinë e kthimit për fajin të tij.

Neni 298

Posedues i me keqbesim gjatë gjithë kohës së posedimit të tij, sendin edhe frutat natyrore të veçuara e frutat civile të vjela ose që janë bërë të kërkueshme, dhe ardhurat e tjera që duhej të vilte, si dhe të shpërblejë pronarin për përdorimin dhe për humbjen, dëmtimin ose pamundësinë e kthimit të sendit qoftë dhe pa fajin e tij.

Ai shkarkohet nga përgjegjësia kur provon se dëmi do të shkaktohej edhe sikur të kishte dorëzuar sendin në kohën e duhur, përveç kur ai është marrë me qëllim.

E drejta e poseduesit për shpenzimet
Neni 299

Poseduesi me mirëbesim ka të drejtë të kërkojë pagimin e shpenzimeve të nevojshme që kanë b për sendin dhe shpenzimet e dobishme, në masën që këto i kanë shtuar vleftën, në qoftë se k vazhdon të jetë në kohën e kthimit të sendit.

Poseduesi me mirëbesim ka të drejtë të zbresë nga të ardhurat e sendit, shpenzimet që i njih sipas këtij dispozite. Ai ka të drejtë të mbajë dobishme.

Neni 300

Poseduesi me keqbesim ka të drejtë të kërkojë vetëm pagimin e shpenzimeve të nevojshme që bërë për sendin.

Neni 301

Poseduesi me mirëbesim dhe ai me keqbesim, përveç shpenzimeve që u njihen sipas neneve këtij Kodi, nuk kanë të drejtë të kërkojnë pagimin e shpenzimeve të tjera të bëra për sendin, por vetëm kanë të drejtë të heqin nga sendi atë që kanë bashkuar dhe që mund të ndahet pa dëm, përveç pronari pranon të paguajë vleftën e tyre.

Padia mohuese
Neni 302

Pronari ka të drejtë të kërkojë nga cilido që e cenon në pronësinë e tij, por pa u zhveshur nga posedimi, të pushojë cenimin dhe të mos përsërisë këtë në të ardhmen, dhe, kur është rasti të shpërb dëmet që mund të ketë shkaktuar.

Kallëzimi i një punimi të ri dhe i një dëmi të mundshëm
Neni 303

Pronari, personi që gëzon një të drejtë tjetër reale ose poseduesi, të cilët kanë arsye të shqetëso se nga një punim i ri i filluar prej tjetër pronësi ose në posedimin tij, mund të ohet gjykatës përfunduar ose të mos ketë kaluar një vit nga fillimi i tij.

Gjykata sipas rastit vendos ndalimin e punimit, shëmbjen ose pakësimin e tij dhe kur është ras edhe shpërblimin e dëmit ose zotë padinë duke urdhëruar shpërblimin e dëmit kur rezulton se punimi ka qënë ndaluar padrejtësisht.

TITULLI VIII
POSEDIMI

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Kuptimi i posedimit
Neni 304

Posedimi është sundimi efektiv i një personi mbi një send ose mbi të drejtat e tjera reale mbi atë. Posedimi mund të ushtrohet drejtpërsëdrejti ose nga një person që mban sendin.

Llojet e posedimit
Neni 305

Posedimi i personit jo pronar mund të jetë i ligjshëm ose i paligjshëm.

Posedimi është i ligjshëm kur posedues i ka posedimin nga pronari, në bazë të një veprimi juridik, në bazë të ligjit ose të një akti administrativ.

Në të gjitha rastet e tjera posedimi është i paligjshëm.

Neni 306

Posedimi i paligjshëm mund të jetë me mirëbesim ose me keqbesim.

Posedimi është me mirëbesim kur posedues nuk ka ditur ose nuk ishte i detyruar të dinte se posedimi i tij është i paligjshëm.

Mirëbesimi prezumohet dhe mjafton të ketë qënë në kohën e fitimit të posedimit.

Prezumime mbi posedimin
Neni 307

Posedues i tanishëm që ka posseduar në një kohë të mëparshme, prezumohet se ka posseduar edhe në kohën e ndërmjetme.

Neni 308

Posedimi i tanishëm nuk prezumon posedimin e mëparshëm, përveç kur posedues ka një titull që përbën bazën e posedimit të tij.

Në këtë rast posedues prezumohet që të ketë qënë posseduar që nga data e titullit.

Mënyrat e fitimit të posedimit
Neni 309

Posedimi fitohet me anë veprimesh juridike, me trashëgim dhe me pushtim.

Ai që ka fituar posedimin me mirëbesim, mund të bashkojë në posedimin e vet, sendin dhe kohën e posedimit me mirëbesim të personit nga i cili ka fituar sendin.

KREU II
MBROJTJA E POSEDIMIT DHE E MBAJTJES

Mbrojtja e atëçastme
Neni 310

Posedues i ka të drejtë të kundërshtojë aty për aty, duke përdorur një mjet të përshtatshëm, çdo veprim që ka për qëllim cenimin ose zhveshjen nga posedimi. Kur sendi është marrë me dhunë ose fshehurazi, posedues i ka të drejtë ta marrë atë menjëherë ose në ndjekje e sipër, por duke evitu veprimet e dhunës që nuk pajtohen me rrethanat e rastit.

Neni 311

E drejta për të mbrojtur posedimin i njihet edhe mbajtësit të sendit, kundër çdo personi tjetër, përveç ndaj atij nga i cili i vijnë këto të drejta.

Pushimi i cenimit të posedimit
Neni 312

Personi, që cenohet në posedimin e sendit, mund të kërkojë brenda gjashtë muajve, pushimin e cenimit të posedimit dhe mospërsëritjen e tij në të ardhmen.

Kur posedimi është fituar me dhunë ose fshehurazi, padia mund të ngrihet brenda gjashtë muajv nga dita kur dhuna ose fshehtësia kanë marrë fund.

Pushimi i cenimit të posedimit nuk mund të kërkohet nga personi që ka fituar posedimin me dhunë ose fshehurazi.

Rivendosja në posedim
Neni 313

Posedues i, që në mënyrë të paligjshme është zhveshur nga posedimi, ka të drejtë të kërkojë bren gjashtë muajve, rivendosjen e tij në posedim.

Këtë të drejtë nuk e ka posedues i që ka marrë posedimin me dhunë ose fshehurazi.

Kur zhveshja është e fshehtë, afati për të kërkuar rivendosjen e posedimit fillon nga dita e zbulimi të zhveshjes.

Neni 314

Rivendosja mund të kërkohet edhe kundër atij që e ka fituar posedimin nëpërmjet një titulli, por që ka patur dijeni për zhveshjen e ndodhur.

Neni 315

Gjatë gjykimit të padisë për pushimin e cenimit ose rivendosjen në posedim, i padituri nuk mund të pretendojë se është vetë pronar ose ka një të drejtë më të fortë se ajo e posedues it.

PJESA III
TITULLI I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Kuptimi i trashëgimit
Neni 316

Trashëgimia është kalimi me ligj ose me testament i pasurisë (trashëgimit) të personit të vdekur, mjë ose më shumë personave (trashëgimtarë), sipas rregullave të caktuara në këtë Kod.

Neni 317

Trashëgimia me ligj zbatohet kur trashëgimlënësi nuk ka bërë testament, ose ka bërë vetëm për pjesë të pasurisë së tij, ose kur testamenti është i pavlefshëm ose pjesërisht i pavlefshëm.

Neni 318
Koha e çeljes së trashëgimisë
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 1)

Trashëgimia çelet kur vdes trashëgimlënësi.
Në rastin e shpalljes së personit të vdekur, trashëgimia çelet ditën kur, sipas gjykimit, personi konsiderohet i vdekur.

Neni 318/1
Vendi i çeljes së trashëgimisë
(Shtuar me ligjin nr. 121/2013, neni 2)

Trashëgimia çelet në vendin ku ka pasur vendbanimin e fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësit nuk dihet, trashëgimia çelet në vendin ku ndodhet e gjithë pasuria e tij ose pjesa kryesore e saj.

Neni 318/2
Ligji i zbatueshëm
(Shtuar me ligjin nr. 121/2013, neni 2)

Trashëgimia rregullohet sipas ligjit të kohës kur është çelur.

Neni 319

Është e pavlefshme çdo marrëveshje me të cilën disponohen ose përdorohen të drejta që rrjedhin nga një trashëgim ende i paçelur.

Zotësia për të trashëguar
Neni 320

Ka zotësi për të trashëguar personi që në kohën e çeljes së trashëgimisë është gjallë, ose është para vdekjes së trashëgimlënësit dhe ka lindur i gjallë.
Prezumohet se ka qënë zënë në kohën e çeljes së trashëgimisë, ai që ka lindur brenda 300 dit nga vdekja e trashëgimlënësit.

Neni 321

Kur dy ose më shumë persona thirren për të trashëguar njëri tjetrin dhe nuk vërtetohet se cili prej tyre ka vdekur më parë, prezumohet se të gjithë kanë vdekur në të njëjtën kohë dhe nuk kalon ndonjë drejtë nga njëri tek tjetri.

Padenjësia
Neni 322

Nuk mund të trashëgojë si i padenjë:
- ai që me dashje ka vrarë ose ka tentuar të vrasë trashëgimlënësin, bashkëshorten, fëmijët dhe prindërit e tij;
- ai që ka bërë ndaj trashëgimlënësit kallëzim ose dëshmi të rreme, për kryerjen e një vepre penë për të cilën parashikohet dënim me vdekje ose me heqje lirie mbi 10 vjet, kur kallëzimi ose dëshmia janë deklaruar të rreme në një gjykim penal;
- ai që me mashtrim, kanosje e dhunë ka shtyrë trashëgimlënësin që të bëjë, të ndryshojë ose shfuqizojë testamentin ose ka përpiluar vetë një testament të rreme ose e ka detyruar atë për interesa të tij apo të tjerëve;
- ai që është sjellë ndaj trashëgimlënësit në mënyrë poshtëruese dhe që e ka keqtrajtuar atë.

Neni 323

Padenjësia e prindit ose e të paralindurit, nuk përjashton fëmijët ose të paslindurit e këtij, si ku trashëgojnë vetë, ashtu dhe kur vijnë në trashëgim me zëvendësim. Në një rast të tillë, prindi i paden në pjesën trashëgimore që u vjen fëmijëve të tij nuk mund të gëzojë të drejtat e uzufruktit dhe t administrimit, që ligji u njeh prindërve mbi pjesën e fëmijëve të tyre.

Falja e padenjësisë
Neni 324

Trashëgimlënësi ka të drejtë ta falë personin e padenjë për ta trashëguar, me kusht që falja të bë shprehimisht me akt noterial ose me testament, ose kur falja, ndonëse nuk është bërë shprehimis trashëgimlënësi ka shënuar në testament se e ka njohur padenjësinë e megjithatë e cakton atë trashëgimtar.

Detyrimet e trashëgimtarit të padenjë
Neni 325

Personi i përjashtuar nga trashëgimi si i padenjë detyrohet të kthejë frutat dhe çdo të ardhur t që ka marrë nga pasuria në trashëgim pas çeljes së trashëgimisë.

Zëvendësimi
Neni 326

Zëvendësimi lejon vënien e zëvendësuesve në vendin, shkallën dhe në të drejtat e atij q zëvendësojnë.

Neni 327

Zëvendësimi në vijë të drejtë të paslindurve, bëhet pa kufi dhe në të gjitha rastet, qoftë kur fëmija e trashëgimlënësit të konkurrojë me të paslindurit e një fëmije tjetër të paravdekur, qoftë dhe ku fëmijët e trashëgimlënësit kanë vdekur para tij dhe të paslindurit e këtyre janë në shkallë të njëjta, ose të numrit të tyre sipas barqeve.

Neni 328

Për të paralindurit në vijë të drejtë nuk ka zëvendësim; më i afërti përjashton të tjerët.

Neni 329

Në vijë të tërthortë, zëvendësimi pranohet në favor të fëmijëve e të pasardhësve të vëllezërve e motrave të trashëgimlënësit, edhe sikur këta të konkurrojnë me ungjët apo emtat e tyre apo me paslindurit e tyre në shkallë të njëjtë ose jo.

Fitimi i trashëgimit
Neni 330

Trashëgimi fitohet me vdekjen e trashëgimlënësit.

Neni 331

Me çeljen e trashëgimit, trashëgimtarit i kalon edhe posedimi i trashëgimlënësit mbi pasurinë trashëgimore, pa qenë nevoja për të vënë dorë mbi atë.

Neni 332

Trashëgimtari mund të fitojë të gjithë pasurinë e trashëgimlënësit ose një pjesë të saj, ose vetëm send të caktuar apo një të drejtë tjetër pasurore.

Neni 333
Heqja dorë nga trashëgimia
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 3)

Heqja dorë nga trashëgimia duhet të bëhet me deklaratë të shkruar, që regjistrohet te noteri në njësinë vendore ku është hapur trashëgimia, ose me deklaratë noteriale të redaktuar nga noteri.

Heqja dorë mund të bëhet edhe me anë të një përfaqësuesi të pajisur me prokurë të posaçme.

Pas regjistrimit të heqjes dorë nga trashëgimia, noteri kryesisht lëshon një dëshmi trashëgimie, ku pasqyrohet ndryshimi në rrethin e trashëgimtarëve, si dhe pjesët e tyre takuese, të cilën ia dërgon personit që ka kërkuar lëshimin e dëshmisë fillestare të trashëgimisë.

Neni 334

Ai që ka hequr dorë nga trashëgimi, quhet se nuk është thirrur kurrë në trashëgim. Heqja dorë nga trashëgimi nuk përjashton trashëgimtarin nga e drejta për të kërkuar legët.

Neni 335

Heqja dorë nga trashëgimi mund të bëhet brenda 3 muajve nga çelja e trashëgimisë dhe k
trashëgimtari është jashtë shtetit, jo më vonë se 6 muaj.

Për trashëgimtarin që në kohën e çeljes së trashëgimisë nuk ka lindur, afati i heqjes dorë n
trashëgimi fillon nga dita e lindjes.

Afati i heqjes dorë nga trashëgimi pezullohet për shkaqet që vlejnë për parashkrimin e padies.

Neni 336
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 4)

Kur nuk dihet a ka trashëgimtarë, ose kur trashëgimtarët mungojnë dhe nuk ka lajme për ta, note
i njësisë vendore ku është çelur trashëgimia, kryesisht ose me kërkesën e çdo të interesuari, cakton
afat, jo më pak se gjashtë muaj nga çelja e trashëgimisë, brenda të cilit ata duhet të deklarojnë në
heqin dorë nga trashëgimi. Në qoftë se brenda këtij afati nuk bëhet ndonjë deklarim i tillë, prezumohe
se trashëgimlënësi nuk ka lënë trashëgimtarë.

Neni 337

Heqja dorë nga trashëgimi, e bërë para çeljes së trashëgimisë, ose kur bëhet me kusht, me afat,
për një pjesë të trashëgimit, apo në dobi të njërit nga trashëgimtarët e tjerë, është e pavlefshme.

Neni 338

Nuk mund të hiqet dorë nga trashëgimi, gjatë afatit tremujor, trashëgimtari me veprimet e tij
është sjellë si trashëgimtar.

Veprimet që kryhen vetëm për të ruajtur pasurinë trashëgimore, nuk konsiderohen si sjellje pre
trashëgimtari.

Trashëgimtarët që kanë hequr ose fshehur sende nga trashëgimia, humbasin të drejtën e heqjes dorë
dhe mbeten trashëgimtarë edhe sikur të kenë deklaruar heqjen dorë nga trashëgimi.

Neni 339

Trashëgimtari që ka deklaruar rregullisht heqjen dorë ose jo nga trashëgimi, nuk mund ta
shfuqizojë më pas këtë deklarim.

Neni 340

Kur trashëgimtari vdes para se të kalojë afati për heqjen dorë nga trashëgimi, e drejta për heqj
dorë u kalon trashëgimtarëve të tij.

Pagimi i detyrimeve
Neni 341

Trashëgimtarët përgjigjen për detyrimet që rëndojnë mbi pasurinë trashëgimore në proporcion me
pjesët e tyre, gjer në vleftën e pasurisë trashëgimore që kanë marrë.

Quhen detyrime që rëndojnë mbi pasurinë trashëgimore, ato të trashëgimlënësit, shpenzimet
varrimit të tij dhe shpenzimet që nevojiten për ruajtjen dhe administrimin e pasurisë trashgimore, deri
s a a j o t õ u k a l o j ± t r a s h ± g i m t a r ± v e p ± r k a t ± s .

Neni 342

Kur në një trashëgim, një ose disa prona të paluajtshme janë të rënduara me hipotekë, sec trashëgimtar ka të drejtë të kërkojë që këto prona të lirohen nga hipoteka para se të bëhet formimi i pjesëve trashëgimore.

Megjithëkëtë, trashëgimtari që e ka shlyer detyrimin që rrjedh nga hipoteka e vënë mbi një send paluajtshëm në pjesën trashëgimore të tij, ka të drejtën e kthimit ndaj trashëgimtarëve të tjerë, n proporcion me pjesët e tyre.

Neni 343
Masat për sigurimin e pasurisë trashëgimore
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 5)

Kur shihet e nevojshme të mbrohen interesat e trashëgimtarëve, të personave që mund t përfitojnë nga disponimet me testament, të kreditorëve të trashëgimlënësit ose të shtetit, noteri i njësisë vendore ku është çelur trashëgimia, kryesisht, ose me kërkesën e çdo të interesuari, bën inventari pasurisë trashëgimore.

Noteri që bën inventarin mund të caktojë një person si ruajtës të pasurisë trashëgimore.

Derisa të mos jenë hequr masat e mësipërme, trashëgimtari që mund të ketë filluar nga administrimi i pasurisë trashëgimore, nuk mund ta tjetërsojë atë veçse me lejen e gjykatës.

Neni 344
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 6)

Kur nuk dihet a ka trashëgimtarë ose kur trashëgimtarët mungojnë dhe nuk ka lajme për ata os kur trashëgimtarët ligjorë apo testamentorë kanë hequr dorë nga trashëgimi dhe nuk dihen trashëgimtarët e tyre, noteri i njësisë vendore ku është çelur trashëgimia, kryesisht ose me kërkesën e çdo të interesuari, emëron një kujdestar të trashëgimit.

Shkurtimi i aktit noterial të emërimit të kujdestarit shpallet në Fletoren Zyrtare.

Neni 345

Kujdestari kërkon kryerjen e inventarit të pasurisë trashëgimore, merr përsipër administrimin e pasurisë, ushtron të drejtën e padisë dhe u përgjigjet padive në lidhje me këtë pasuri, depoziton bankë paratë që ndodhen në trashëgim ose që rrjedhin prej tij, kryen veprime të tjera të kësaj natyre d jep llogari në mbarim të administrimit.

Neni 346

Me miratimin e gjykatës kujdestari paguan detyrimet që rëndojnë mbi pasurinë trashëgimore ekzekuton detyrimet në lidhje me leget dhe barrët dhe, kur shihet e nevojshme tjetërson edhe pasu trashëgimore.

Neni 347

Detyra e kujdestarit pushon me paraqitjen e trashëgimtarit.

Neni 348
Dëshmia e trashëgimisë
(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 7)

Cilësia si trashëgimtar dhe pjesët takuese në trashëgimi caktohen në dëshminë e trashëgimisë lëshuar nga noteri, pas paraqitjes së certifikatës së vdekjes së trashëgimlënësit, sipas rregullave të caktuara në këtë Kod dhe në ligjin për noterinë.

Dëshmia e trashëgimisë ligjore lëshohet nga noteri i njësisë vendore ku ka pasur vendbanimin fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësit nuk dihet, dëshmia e trashëgimisë ligjore lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ndodhet e gjithë pasuria e ose pjesa kryesore e saj.

Dëshmia e trashëgimisë testamentare lëshohet nga noteri, pranë të cilit është redaktuar testamenti me akt noterial, apo është depozituar për ruajtje testamenti ollograf ose testamenti i posaçëm. Në ra se i njëjti trashëgimlënës ka lënë më shumë se një testament, dëshmia e trashëgimisë testamen lëshohet nga noteri pranë të cilit është redaktuar apo depozituar për ruajtje testamenti i fundit.

Dëshmia e trashëgimisë testamentare, në rastet kur testamenti ollograf ose testamenti i posaçë nuk janë dërguar për ruajtje pranë noterit, lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ka pasur vendbanimin e fundit trashëgimlënësi. Kur vendbanimi i fundit i trashëgimlënësi nuk dihet, dëshmia e trashëgimisë testamentare, në rastet kur testamenti ollograf ose testamen posaçëm nuk janë dërguar për ruajtje pranë noterit, lëshohet nga noteri që ushtron veprimtarinë në njësinë vendore ku ndodhet e gjithë pasuria e tij ose pjesa kryesore e saj.

Dëshmia e trashëgimisë redaktohet në numër të barabartë me trashëgimtarët e përcaktuar në Noteri, në momentin e redaktimit, lëshon dëshminë e trashëgimisë në numër të barabartë me kërkuesit, ndërsa kopjet e tjera të redaktuara ruhen nga noteri dhe mund të tërhiqen nga trashëgimtarët e tje sipas kërkesës së tyre.

Rregullat e hollësishme për lëshimin e dëshmisë së trashëgimisë, si dhe për regjistrimin e testamenteve përcaktohen nga ligji për noterinë.

Padia për kërkimin e trashëgimisë
Neni 349

Trashëgimtari mund të kërkojë me padi nga kushdo që posedon tërësisht ose pjesërisht pasuri trashëgimore, njohjen e tij si trashëgimtar dhe dorëzimin e pasurisë trashëgimore dhe të pasurisë së fituar me anë të saj, sipas rregullave mbi posedimin me mirëbesim dhe me keqbesim.

Neni 350

Padia për kërkimin e trashëgimit mund të ngrihet edhe kundër personit që mban pasurinë trashëgimore në bazë të një dëshmie trashëgimi, qoftë dhe kur ky është shteti. Personi që ka fituar m mirëbesim ndonjë send të pasurisë trashëgimore nga një trashëgimtar i tillë, nuk është i detyruar t kthejë sendin edhe sikur të jetë fituar me kundërshtim për dëshmi.

Poseduesi me mirëbesim që ka tjetërsuar po në mirëbesim sende nga pasuria trashëgimore, ës vetëm i detyruar që të kthejë trashëgimtarit Kur këto të fundit nuk janë shlyer, këtij i kalon detyra për të kërkuar shlyerjen e tyre.

Neni 351

Padia për kërkimin e trashëgimit nuk parashkruhet, përveç efekteve të parashkrimit fitues për sende të veçuara.

Neni 352

Dispozitat që kanë lidhje me posedimin, zbatohen edhe për posedimin e sendeve të trashëgimisë, përsa i përket kërkimit të frutave, të shpenzimeve të kryera ose për përmirësimet dhe shtesat e bëra.

Pjesëtimi i trashëgimit

Neni 353

Cilido nga bashkëtrashëgimtarët ka të drejtë të kërkojë në çdo kohë pjesëtimin e pasurisë trashëgimore edhe kur trashëgimlënësi të ketë urdhëruar ndryshe.

Neni 354

(Ndryshuar me ligjin nr. 121/2013, neni 8)

Pjesëtimi i pasurisë trashëgimore bëhet me marrëveshje midis trashëgimtarëve, e cila miratohet në akt noterial.

Nëse trashëgimtarët nuk bien dakord për pjesëtimin e pasurisë trashëgimore, noteri, mbi bazën e parimit të paanësisë, si dhe duke mbajtur në konsideratë rregullat e pjesëtimit të pasurisë, sipas këtij Kodi, i ofron trashëgimtarëve mundësitë ligjore për pjesëtimin e pasurisë trashëgimore dhe hartimin e marrëveshjeje midis tyre. Në këtë rast noteri i sqaron ata për të drejtat dhe detyrat, si dhe i paralajmëron për pasojat që vijnë nga nënshkrimi i marrëveshjes, me qëllim që të mos dëmtohen interesat e tyre nga mosdijenia e ligjit.

Kur trashëgimtarët nuk bien dakord edhe me zgjidhjet e ofruara nga noteri, pjesëtimi i pasurisë trashëgimore bëhet nga gjykata kompetente për shqyrtimin e padive që rrjedhin nga trashëgimia.

Neni 355

Pjesëtimi i pasurisë trashëgimore bëhet sipas rregullave të parashikuara në paragrafin 207 të këtij Kodi dhe në dispozitat e tjera të këtij kreu.

Neni 356

Në formimin e pjesëve takuese duhet që, sa të jetë e mundur, në secilën prej tyre të bëjnë pjesë pasuri po ajo sasi sendesh të luajtshme ose të paluajtshme, të drejta kreditash, që kanë natyrë e vlefte të njëjtë.

Neni 357

Kur kreditorët kanë vënë sekuestro mbi sendet e luajtshme të pasurisë trashëgimore, ose kanë kundërshtuar pjesëtimin sipas nenit 206 të këtij Kodi, ose shumica e bashkëtrashëgimtarëve e shohin të nevojshme pagimin e detyrimeve që rëndojnë mbi trashëgimin, sendet e luajtshme shiten në ankand.

Neni 358

Bashkëshorti i trashëgimlënësit ka të drejtë të kërkojë pjesën që i takon në pasurinë e përbashkët të fituar me punë nga bashkëshortët gjatë martesës.

Bashkëtrashëgimtarët, që me punën ose të ardhurat e tyre kanë ndihmuar në shtimin e pasurisë trashëgimlënë në trashëgim, kanë të drejtë të kërkojnë pjesën e tyre në pasurinë e sipërme të shtuar, sipas kontributit të dhënë.

Neni 359

Pjesa e anëtarit që vdes në pasurinë e familjes bujqësore u kalon trashëgimtarëve të tij, pavarësisht nga anëtarësimi se joe tyre në ekonominë bujqësore.

Kur vdes anëtari i fundit i ekonomisë bujqësore, pasuria u kalon trashëgimtarëve të tij sipas rregullave të caktuara në këtë Kod.

TITULLI II
TRASHËGIMIA ME LIGJ

Neni 360

Trashëgimtarët ligjorë janë fëmijët, fëmijët e fëmijve, bashkëshorti, prindërit, vëllezërit e motrat dhe fëmijët e vëllezërve e të motrave të paravdekur, gjyshi e gjyshja e tërë të tjerë personat e paaftë për punë në ngarkim të trashëgimlënësit, të afërmit e tjerë deri në shkallën e gjashtë, si dhe shteti. Këta thirren në trashëgim sipas rradhës të caktuar në këtë Kod.

Neni 361
(Ndryshuar paragrafi i tretë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 23)

Në rradhë të parë thirren në trashëgim fëmijët dhe bashkëshorti i aftë ose i paaftë për punë, duke trashëguar secili në pjesë të barabarta.

Kur një nga fëmijët ka vdekur para trashëgimlënësit, është bërë i paaftë për punë ose ka humbur, ka hequr dorë nga trashëgimi, ose është i përjashtuar nga trashëgimi, në vend të tij hyjnë me zëvendësim fëmijët e tij dhe kur për shkaqet e sipërme nuk mund të jenë trashëgimtarë, vijnë në trashëgim të paslindurit e tyre pa kufizim. Në këtë rast, pjesa e prindit që nuk trashëgon, ndahet ndërmjet të paslindurve në pjesë të barabarta.

Kur përveç bashkëshortit, nuk ka trashëgimtarë të tjerë, të radhës së parë, në trashëgimi thirren ata të radhës pasardhëse, të parashikuar në nenin 363 të këtij Kodi, kur nuk ka të tillë, thirren trashëgimtarët e radhës tjetër pasardhëse, të parashikuar në nenin 364 të këtij Kodi.

Në çdo rast bashkëshorti merr 1/2 pjesë të trashëgimit.

Kur nuk ka trashëgimtarë të radhëve të sipërme, trashëgimi i mbetet bashkëshortit.

Neni 362
(Ndryshuar paragrafi i parë me ligjin nr.8781, datë 3.5.2001, neni 24)

Fëmijët e lindur jashtë martese, kur atësia ose mëmësia është njohur rregullisht, si dhe fëmijët e birësuar barazohen me fëmijët e lindur nga martesa.

I birësuari nuk trashëgon në familjen e origjinës së tij dhe as kjo nuk e trashëgon atë.

Neni 363

Në radhë te dytë thirren në trashëgim prindërit e trashëgimlënësit dhe personat e paaftë për punë të cilët të paktën 1 vit para vdekjes së trashëgimlënësit, kanë jetuar me atë si anëtarë të familjes dhe në ngarkim të tij.

Neni 364

Në radhë të tretë thirren në trashëgim personat e paaftë për punë në ngarkim të trashëgimlënësit që përmenden në nenin 363 të këtij Kodi, kur nuk ka trashëgimtarë të tjerë të kësaj radhë, gjyshi e

gjyshja, vëllezërit e motrat, si dhe fëmijët e vëllezërve e të motrave të paravdekur. Të sipërm trashëgojnë në pjesë të barabarta, pa u bërë dallimi ndërmjet vëllezërve e motrave të një ati ose vetë një nëne, ndërmjet gjyshit e gjyshes nga ana a babës ose e nënës.

Neni 365

Kur trashëgimlënësi nuk ka lënë të paslindur, as prindër ose të paralindur të tjerë, as vëllezër o motra, apo të paslindur të këtyre, pasuria e trashëgimlënësit u kalon të afërmve më të afërt të tij, pa b dallim ndërmjet vijës atërore dhe asaj amësore, por gjithsesi jo më tej se shkalla e gjashtë.

Neni 366

Kur trashëgimlënësi nuk ka lënë trashëgimtarë deri në shkallën e gjashtë, thirret në trashëgi shteti.

Neni 367

Shteti nuk përgjigjet për detyrimet e trashëgimlënësit tej vleftës së pasurisë të fituar.

E drejta e shtimit për sendet shtëpiake
Neni 368

Trashëgimtarët që bashkëjetonin me trashëgimlënësin në kohën e vdekjes së tij, kur thirren n trashëgim, marrin tej pjesës që u takon në pasurinë trashëgimore sendet shtëpiake të përdorimit të zakonshëm, përveç kur trashëgimlënësi ka disponuar ndryshe në testament.

Trashëgimia sipas radhëve
Neni 369

Trashëgimtarët e një radhe të mëpasme thirren në trashëgim vetëm kur nuk ka trashëgimtarë radhës së mëparëshme ose kur këta të gjithë janë bërë të padenjë ose kanë hequr dorë nga trashëgi ose janë përjashtuar nga trashëgimi, përveç kur nga trashëgimtarët e radhës së dytë mbetet trashëgim i paaftë për punë dhe ka trashëgimtarë të radhës së tretë.

E drejta e shtimit
Neni 370

Kur një nga bashkëtrashëgimtarët që thirret në trashëgim ka vdekur para trashëgimlënësit, os është bërë i padenjë, ose ka hequr dorë nga trashëgimi, ose është përjashtuar nga trashëgimi dhe nu persona që trashëgojnë me zëvendësim, pjesa që i takon atij u shtohet pjesëve të bashkëtrashëgimtarëve të asaj radhe.

Trashëgimtari i paaftë për punë
Neni 371

Trashëgimtarë të paaftë për punë janë ata që në kohën e vdekjes së trashëgimlënësit nuk ka mbushur moshën 16 vjeç, ose vjet kur vazhdojnë mësimet, burrat që kanë mbushur moshën 60 vjeç 18 dhe gratë që kanë mbushur moshën 55 vjeç si dhe, pavarësisht nga mosha, ata që janë invalidë të gr të parë dhe të grupit të dytë.

TITULLI III
TRASHËGIMIA ME TESTAMENT

Kuptimi i testamentit
Neni 372

Testamenti është një veprim juridik i njëanshëm i kryer nga vetë trashëgimlënësi, me anë të të c ky disponon pasurinë e tij për kohën pas vdekjes.

Testamenti nuk mund të bëhet prej dy ose më shumë personave po në një akt, as edhe në dobi një të treti, as me disponime reciproke.

Zotësia për të disponuar me testament
Neni 373

Testament mund të bëjë çdo person që ka mbushur moshën 18 vjeç, si dhe gruaja nën këtë mos kur është e martuar.

I mituri nga 14 gjer në 18 vjeç mund të bëjë testament vetëm për pasurinë që ka fituar me punën e tij.

Personi të cilit me vendim gjyqi i është hequr zotësia për të vepruar, si dhe ai që në kohën e bërj së testamentit nuk është në gjendje për të kuptuar rëndësinë e veprimit të tij, nuk mund të bëj testament.

Zotësia për të fituar me testament
Neni 374

Janë të pazotë për të fituar me testament ata që janë të pazotë për të trashëguar me ligj n përjashtim të fëmijëve të pandërmjetshëm të një personi të caktuar dhe të gjallë në kohën e vdekjes testatorit edhe sikur ata fëmijë të mos jenë zënë ende.

Neni 375

Kujdestari nuk mundet në asnjë rast të përfitojë nga disponimet testamentare të personit në kujdestari kur ato janë bërë para miratimit të llogarisë përfundimtare, edhe sikur testatori të ketë vdekur pas miratimit të llogarisë.

Janë të vlefshme disponimet e bëra në favorin e kujdestarit, kur ky është i paralindur, i paslindu vëlla, motër ose, bashkëshorti i testatorit.

Neni 376

Disponimi testamentar në favor të personave të pazotë përmendën në nenet 374 e 375 të këtij Kodi, është i pavlefshëm edhe sikur të jetë fshehur nën formën e një kontrate me shpërblim ose të je bërë nën emrin e një personi të ndërvënë.

Quhen persona të ndërvënë: i ati, e ëma, të paslindurit dhe bashkëshorti i pazotit.

Caktimi i trashëgimtarit
Neni 377

Trashëgimlënësi që nuk lë të paslindur ose të paralindur, ose vëllezër apo motra, ka të drejtë disponojë me testament pasurinë e vet, në favor të çdo personi fizik apo juridik.

Përjashtimi nga trashëgimia
Neni 378

Trashëgimlënësi edhe pa caktuar trashëgimtarë në testament mund të përjashtojë nga trashëgi ligjore një ose më shumë trashëgimtarë të tij.

Rezervë ligjore
Neni 379

Trashëgimlënësi nuk mund të përjashtojë nga trashëgimia fëmijët ligjorë e tij të mitur ose trashëgimtarë të tjerë të mitur që trashëgojnë me zëvendësim (neni 361, paragrafi i dytë), si dh trashëgimtarët e tij të tjerë të paaftë për punë në qoftë se thirren në trashëgim, dhe as të cenojë m testament në çdo mënyrë që, qoftë pjesën që u takon këtyre trashëgimtarëve në bazë të trashëgimisë ligjore, përveç kur këta janë bërë të padenjë për të trashëguar.

Neni 380

Kur testatori disponon me testament një uzufrukt ose një rentë jetësore, të ardhurat e të cilave kalojnë ato të pjesës së disponueshme, trashëgimtarët që kanë të drejtë në rezervën ligjore munden ekzekutojnë këtë disponim ose të heqin dorë nga të drejtat mbi pjesën e disponueshme.

Po këtë të drejtë zgjedhjeje e kanë edhe personat që përfitojnë nga rezerva ligjore se testatori ka disponuar pronësinë e zhveshur të një pjese që kalon masën e disponueshme.

Zëvendësimi
Neni 381

Trashëgimlënësi mund të caktojë në testament që në rast se trashëgimtari vdes para tij ose bëh padenjë, ose heq dorë nga trashëgimia, ta marrë trashëgimin një nga trashëgimtarët e tjerë që tregohen në nenet 361, 363, 364 të këtij Kodi, dhe kur nuk ka asnjë nga këta, ta marrë një njeri tjetër.

Por trashëgimlënësi nuk mund të detyrojë trashëgimtarin që të ruajë dhe, pas vdekjes së tij dorëzojë një personi tjetër të gjithë ose një pjesë të trashëgimit që ka marrë.

E drejta e shtimit
Neni 382

Kur trashëgimlënësi ua ka lënë të gjithë pasurinë e tij trashëgimtarëve të caktuar në testament d një nga këta trashëgimtarë ka vdekur para tij, ose është bërë i padenjë, ose ka hequr dorë nga trashëgimi dhe trashëgimlënësi nuk ka caktuar për këto raste një trashëgimtar tjetër në vend të tij, si dhe kur n trashëgimtar është përjashtuar nga trashëgimi, pjesa që i takon atij u shton të pjesëve trashëgimtarëve të tjerë të caktuar në testament në përpjestim me pjesët e tyre trashëgimore.

Në qoftë se disa nga trashëgimtarët janë caktuar së bashku në një pjesë të pasurisë, shtimi bë vetëm midis këtyre bashkëtrashëgimtarëve.

Neni 383

Kur trashëgimlënësi ka lënë me testament vetëm një pjesë të pasurisë së tij, edhe sikur në kë pjesë të ketë caktuar së bashku shumë trashëgimtarë, pjesa e atij që për shkaqet e treguara në ne sipërm nuk mund ose nuk do të jetë trashëgimtar, u rritë në trashëgimtarëve ligjore të trashëgimlënësit.

Legu dhe barra
Neni 384

Trashëgimlënësi mund të ngarkojë trashëgimtarin ose trashëgimtarët e caktuar në testament, n a t a q ± t r e g o h e n n ± n e n e t 3 6 1 , 3 6 3 , 3 6 4 , t r a s h ë g i m t a r ë v e ± k ± ligjorë një përfitim pasuror nga trashëgimi, pa i bërë këta trashëgimtarë (legu).

Kur trashëgimlënësi, që nuk ka trashëgimtarë nga ata që tregohen në nenet 361, 363, 364, c a k t u a r n ± t e s t a m e n t s i t r a s h ë g i m t a r i n g a r k o j ë k ë t a m e l e g u n ± d o b i t ë ç d o n a njeriu.

Dispozitat e zotësisë për të trashëguar vlejnë edhe për personin që i është lënë legu.

Neni 385

Legatari ka të drejtë të kërkojë frutat ose kamatat që rrjedhin nga legu, nga dita që i është caktu dorëzimi i legut dhe në mungesë të saj, nga dita e njoftimit të kërkesës.

Ato mund të kërkohen nga dita e vdekjes së trashëgimlënësit, kur trashëgimlënësi ka disponu shprehimisht ose kur legu është një depozitë në para.

Neni 386

Trashëgimlënësi mund të ngarkojë trashëgimtarin ose trashëgimtarët e caktuar në testament që të kryejnë ndonjë veprim të dobishëm për shoqërinë ose ndonjë veprim tjetër, pa i dhënë të drejtë nj personi të caktuar mbi këtë veprim (barrë).

Kur trashëgimlënësi i lë me testament pronë shtetit, organeve të tij, ose enteve të ndryshëm, ka të drejtë të caktojë qëllimin për të cilin duhet të përdoret pasuria.

Neni 387

Kur trashëgimtari i ngarkuar me legun ose barrën ka vdekur para trashëgimlënësit, ose është bër padenjë ose ka refuzuar dorë nga trashëgimi dhe trashëgimlënësi nuk ka caktuar një trashëgimtar tjetër në vend të tij, për ekzekutimin e detyrimeve në lidhje me legun ose me barrën ngarkohen bashkëtrashëgimtarët ose trashëgimtarët ligjorë, të cilëve u shtohet ose u kalon pjesa e atij që për shkaqet e sipërme nuk mund ose nuk do jetë trashëgimtar.

Në qoftë se ekzekutimi i detyrimeve në lidhje me legun ose barrën është lidhur ngushtë me personin e atij, që për shkaqet e sipërme nuk mund ose nuk do jetë trashëgimtar, legu humbet pa pa fuqi.

Neni 388

Në rast se ndërmjet trashëgimtarëve, asnjëri prej tyre nuk është ngarkuar nga trashëgimlënë testamentar për të shlyer legun, secili trashëgimtar detyrohet të kontribuojë për shlyerjen e tij sipa pjesës takuese.

Neni 389

Kur sendi i dhënë në leg është treguar vetëm si lloj ose si masë, e drejta e zgjedhjes i tako trashëgimtarit, por sendi nuk mund të jetë nën kualitetin mesatar.

Neni 390

Kur personi, të cilit i është lënë legu, ka vdekur para trashëgimlënësit ose është ndërë ose ka hequr dorë nga legu dhe trashëgimlënësi nuk ka caktuar një person tjetër në vend të tij, legu shk në dobi të trashëgimtarit të ngarkuar me atë leg.

Por në qoftë se legu u është lënë shumë personave së bashku, pjesa e atij që nuk do të marrë legun u shtohet bashkëpjesëtarëve të tij në përpjesëtim me pjesët e tyre.

Neni 391

Personi, të cilit i është lënë legu, ka të drejtë të kërkojë nga trashëgimtari i ngarkuar ekzekutimin detyrimit në lidhje me legun.

Ekzekutimi i detyrimit të trashëgimtarit në lidhje me barrën mund të kërkohet nga ekzekutori i testamentit, nga bashkëtrashëgimtarët, nga organizatat përkatëse shtetërore ose private.

Detyrimet në lidhje me legun dhe barrën ekzekutohen pas detyrimeve që rëndojnë trashëgimorë dhe pas trashëgimore.

Format e testamentit

Neni 392

Testamenti bëhet në dy forma: ollograf dhe me akt noterial.

Testamenti ollograf

Neni 393

Testamenti ollograf shkruhet tërësisht me dorën e testatorit duke vënë datën dhe nënshkrimin e vet.

Data e testamentit duhet të tregojë ditën, muajin dhe vitin.

Nënshkrimi vihet në fund të disponimeve.

Neni 394

Personi që nuk është i zoti të lexojë dorëshkrimin e vet nuk mund të bëjë testament ollograf.

Neni 395

Personat që nuk dëgjojnë (shurdhë) ose që dëgjojnë e nuk flasin (shurdhëmemecë), mund të disponojnë me testament ollograf ose me testament të marrë nga noteri, sipas rregullave të parashiku n ± l i g j i n ò P ± r n o t e r i n ± ó .

Neni 396

Testamenti ollograf mund të depozitohet tek noteri për ruajtje sipas dispozitave për depozitimin e dokumenteve në noteri.

Testamenti me akt noterial
Neni 397

Testamenti me akt noterial redaktohet nga noteri dhe nënshkruhet nga trashëgimlënësi në prani noterit.

Kur trashëgimlënësi nuk di, ose për shkak sëmundjeje ose të tjetër arsye nuk mund të n±nshkruaj±, testamenti i n±nshkruhet sipas rre

Testamente të posaçme
Neni 398
(Shfuqizuar fjal±t òose sekretarió me

Në vendet ku nuk ka noter, testamenti mund të vërtetohet nga kryetari i bashkisë ose i komunës.

Neni 399

Testamenti i një personi që ndodhet në shërbim ushtarak, mund të vërtetohet nga komandanti njësisë ushtarake në të cilën ai bën pjesë dhe kur është shtruar për mjekim në spital nga drejtori i spitalit.

Neni 400

Testamenti i një personi që ndodhet në një anije shqiptare në lundrim ose që ka qëndruar në n liman të huaj, mund të vërtetohet nga kapiteni i anijes.

Neni 401

Disponimi me testament i bërë me kusht pezullues, mbetet pa efekt kur personi në favor të cilit është bërë, vdes para trashëgimlënësit.

Revokimi i testamentit
Neni 402

Testamenti me një datë të mëvonshme lë pa fuqi atë me datë të mëparëshme në tërësi ose vet për pjesën që nuk pajtohet me testamentin e ri.

Testamenti mbetet pa fuqi edhe me anë të një deklarate të bërë nga trashëgimlënësi në noteri.

Pavlefshmëria e testamentit
Neni 403

Testamenti është i pavlefshëm kur bëhet nga një person që nuk mund të bëjë testament (neni 373

Neni 404

Testamenti është i pavlefshëm kur nuk është bërë në formën e kërkuar nga ligji.

Neni 405

Testamenti është i pavlefshëm kur disponohet me testament në dobi të personave që nuk mund t trashëgojnë (nenet 374, 375).

Neni 406

Testamenti është i pavlefshëm kur disponimi me testament është në kundërshtim me nenet 377 e 384 të këtij Kodi.

Neni 407

Testamenti është i pavlefshëm kur disponimi me testament i trashëgimlënësit, i përjashton ng trashëgimia ligjore trashëgimtarët e tij të mitur ose të paaftë për punë ose cenon pjesën e tyre ligjore.

Neni 408

Testamenti është i pavlefshëm kur disponimi me testament është bërë në kundërshtim me ligji ose në mashtrim të ligjit.

Neni 409

Testamenti është i pavlefshëm kur disponimi me testament është bërë në mashtrimin e mashtrimit, kanosjes ose dhunës, ose për shkak të një lajthimi, pa të cilën trashëgimlënësi nuk do kishte bërë k disponim.

Neni 410

Kur testamenti deklarohet nga gjykata i pavlefshëm, në trashëgim thirren trashëgimtarët ligjorë përveç kuështë rasti i shtimit në dobi të trashëgimtarëve të caktuar në testament sipas nenit 381.

Kur deklarohen të pavlefshme vetëm disa nga disponimet e testamentit, disponimet e tjera mbete në fuqi.

Neni 411

Padia për pavlefshmërinë e testamentit ose të disp me testament mund të ngrihet nga trashëgimtari dhe nga çdo tjetër person i interesuar brenda tre vjetëve nga çelja e trashëgimisë.

Neni 412

Kur disponimi me testament është i pavlefshëm për shkak se disponimi nga trashëgimlënësi k përjashtuar nga trashëgimia ligjore trashëgimtarët e tij të mitur ose të paaftë për punë ose cenon pjesën e tyre ligjore (neni 407), trashëgimtari, i përjashtuar nga trashëgimi ose të cilit i është cenuar pje ligjore, ka të drejtë të kërkojë nga trashëgimtarët e sipas rastit, dorëzimin ose plotësimin e pjesës që i takon atij në bazë të trashëgimisë ligjore.

Neni 413

Për caktimin e kësaj pjese bashkohet e gjithë pasuria që kishte trashëgimlënësi në kohën e vdek së tij, duke u zbritur detyrimet që rëndojnë trashëgiminë dhe pjesëtohet me numrin e trashëgimtarëve që do të thirreshin në trashëgim në qoftë se trashëgimlënësi nuk do kishte bë testament.

Ekzekutori i testamentit

Neni 414

Trashëgimlënësi mund të ngarkojë një ose më shumë persona për të ekzekutuar testamentin.